

U S T A W A

z dnia

o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje zasady, zakres i tryb ochrony roszczeń pracowniczych w razie niemożności ich zaspokojenia z powodu niewypłacalności pracodawcy.

Rozdział 2

Niewypłacalność pracodawcy

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się w przypadku niewypłacalności pracodawcy, będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.²⁾), położonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziałem banku zagranicznego, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.³⁾), a także przedsiębiorcą zagranicznym pochodzącym z państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Porozumieniu Gospodarczym, który utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddział lub przedstawicielstwo, o którym mowa w przepisach o swobodzie działalności gospodarczej, o ile:

- w przypadku przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, może być wobec nich wszczęte postępowanie upadłościowe w rozumieniu art. 2 lit. a lub lit. c rozporządzenia Rady (WE) nr

1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego⁴⁾,

- w przypadku przedsiębiorców zagranicznych z Danii i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Porozumieniu Gospodarczym, może być wobec nich uznane główne zagraniczne postępowanie upadłościowe, o którym mowa w przepisach Prawa upadłościowego i naprawczego dotyczących międzynarodowego postępowania upadłościowego,
- w przypadku przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także oddziałów banków zagranicznych – odrębne przepisy nie wyłączają możliwości ogłoszenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej upadłości takiego pracodawcy,
- w przypadku przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Porozumieniu Gospodarczym działających na terenie Rzeczypospolitej Polskiej jako oddział instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń – może zostać wszczęte wobec instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń postępowanie upadłościowe, postępowanie układowe lub inne podobne postępowanie,

i jednocześnie zatrudnia, zgodnie z przepisami polskiego prawa, co najmniej jedną osobę fizyczną w związku z prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością gospodarczą lub działalnością przedstawicielstwa.

2. Niewypłacalność pracodawcy, o której mowa w ust. 1, nie zachodzi w odniesieniu do osób prawnych podlegających obowiązkowi wpisu do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej, o którym mowa w rozdziale 3 ustawy z

dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209, z późn. zm.⁵⁾), wpisanych do rejestru przedsiębiorców z tytułu wykonywania działalności gospodarczej, jednostek zaliczanych, na podstawie odrębnych przepisów, do sektora finansów publicznych, a także osób fizycznych prowadzących gospodarstwo domowe zatrudniających osoby do wykonywania pracy zarobkowej w tym gospodarstwie.

Art. 3. 1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi, gdy, na podstawie przepisów Prawa upadłościowego i naprawczego, sąd upadłościowy wyda postanowienie o:

- 1) ogłoszeniu upadłości pracodawcy obejmującej likwidację majątku dłużnika;
- 2) ogłoszeniu upadłości pracodawcy z możliwością zawarcia układu;
- 3) zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika;
- 4) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, jeżeli jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania;
- 5) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.

2. Datą niewypłacalności jest data wydania postanowienia sądu upadłościowego o ogłoszeniu upadłości pracodawcy, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, data postanowienia sądu upadłościowego o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, data uprawomocnienia się postanowienia o zmianie sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 4. 1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego, postępowania układowego lub innego podobnego postępowania, w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wobec instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń mających siedzibę w tych państwach.

2. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w ust. 1, zachodzi również w przypadku gdy sąd zagraniczny wyda orzeczenie, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów do pokrycia kosztów wszczęcia tego postępowania.

3. Datą niewypłacalności jest data wydania przez sąd zagraniczny orzeczenia w przypadku, o którym mowa w ust. 1 albo w ust. 2.

Art. 5. 1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również w przypadku wydania, zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego i naprawczego dotyczącymi międzynarodowego postępowania upadłościowego, przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego wszczętego wobec przedsiębiorcy zagranicznego z Danii lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w ust. 1, zachodzi także w przypadku gdy sąd zagraniczny wyda orzeczenie, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów do pokrycia kosztów wszczęcia tego postępowania.

3. Datą niewypłacalności jest data wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w ust. 1, albo data wydania przez sąd zagraniczny orzeczenia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 6. 1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również, gdy:

- 1) w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego z państw członkowskich Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego wyda, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, orzeczenie o wszczęciu wobec przedsiębiorcy zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub lit. c tego rozporządzenia, oraz powoła zarządcę albo
- 2) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego wyda, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, orzeczenie, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów do pokrycia kosztów wszczęcia tego postępowania, albo
- 3) sąd upadłościowy wyda, zgodnie z art. 3 ust. 2 i 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, orzeczenie o ogłoszeniu upadłości przedsiębiorcy zagranicznego, mające skutki ograniczone do majątku dłużnika znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Datą niewypłacalności jest data wydania orzeczenia w przypadkach, o których mowa ust. 1 pkt 1, data wydania orzeczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, albo data wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o ogłoszeniu upadłości przedsiębiorcy zagranicznego, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 7. W przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, zarządca, w rozumieniu art. 2 lit. b rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, obwieszcza w

Monitorze Sądowym i Gospodarczym o wydaniu orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego, o wydaniu orzeczenia o powołaniu zarządcy oraz dane o osobie zarządcy. Obwieszczenie zawiera istotną treść orzeczenia o wszczęciu postępowania oraz orzeczenia o powołaniu zarządcy, informacje o osobie zarządcy oraz informację, że właściwość sądu wynika z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000.

Art. 8. 1. Niewypłacalność pracodawcy, o którym mowa w art. 2 ust. 1, zachodzi również, gdy w postępowaniu krajowym, w razie niezaspokojenia przez pracodawcę roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych:

- 1) na podstawie przepisów Prawa upadłościowego i naprawczego sąd upadłościowy wyda postanowienie o umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego, jeżeli:
 - a) majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - b) wierzyciele zobowiązani uchwałą zgromadzenia wierzycieli albo postanowieniem sędziego-komisarza nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania, a brak jest płynnych funduszy na te koszty;
- 2) organ założycielski podejmie decyzję o wdrożeniu postępowania likwidacyjnego wobec przedsiębiorstwa państwowego, o ile likwidacja nie jest skutkiem przekształcenia, łączenia lub podziału tego przedsiębiorstwa;
- 3) sąd orzeknie rozwiązanie spółki handlowej, w rozumieniu przepisów Kodeksu spółek handlowych;
- 4) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o

zakazie wykonywania działalności gospodarczej, wykonywanej na takich samych zasadach, jak przedsiębiorcy polscy, przez przedsiębiorcę zagranicznego w ramach oddziału utworzonego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 5) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności przez przedsiębiorcę zagranicznego, w ramach przedstawicielstwa utworzonego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) zgodnie z przepisami Prawa działalności gospodarczej lub przepisami o swobodzie działalności gospodarczej organ ewidencyjny wykreśli pracodawcę, będącego osobą fizyczną, z Ewidencji Działalności Gospodarczej w wyniku zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez pracodawcę działalności gospodarczej.

2. Datą niewypłacalności jest data uprawomocnienia się postanowienia sądu upadłościowego o umorzeniu postępowania upadłościowego, w przypadku pracodawców, o których mowa w ust. 1 pkt 1, data wydania decyzji, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 4 i 5, data uprawomocnienia się orzeczenia sądu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, albo data dokonania wykreślenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.

Rozdział 3

Pracodawca, pracownik

Art. 9. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 2 ust. 1, prowadzący działalność gospodarczą wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą również na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze

Gospodarczym w odniesieniu do działalności prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oddział banku zagranicznego, oddział instytucji kredytowej lub oddział zagranicznego zakładu ubezpieczeń, a także oddział lub przedstawicielstwo przedsiębiorcy zagranicznego, zwany dalej „pracodawcą”, jest obowiązany opłacać składki za pracowników na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwany dalej „Funduszem”.

Art. 10. Pracownikiem, o którym mowa w art. 9, jest osoba fizyczna, która, zgodnie z przepisami polskiego prawa, pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy lub jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą albo jest osobą wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której, zgodnie z Kodeksem cywilnym, stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną, spółdzielnią kółek rolniczych lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną – jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń emerytalnego i rentowych, z wyjątkiem małżonka pracodawcy, a także jego dzieci własnych, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobionych, rodziców, macochy i ojczyma oraz osób przysposabiających, a także rodzeństwa, wnuków, dziadków, zięciów i synowych, bratowych, szwagierek i szwagrów oraz osób wykonujących pracę zarobkową w gospodarstwie domowym.

Rozdział 4

Zakres oraz tryb zaspakajania roszczeń pracowniczych przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Art. 11. W razie niewypłacalności pracodawcy są zaspakajane roszczenia pracowników, o których mowa w art. 10, a także byłych pracowników oraz uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika.

Art. 12. 1. W razie niewypłacalności pracodawcy niezaspokojone roszczenia pracownicze, zwane dalej „roszczeniami”, podlegają zaspokojeniu ze środków Funduszu.

2. Zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają należności główne z tytułu:

- 1) wynagrodzenia za pracę;
- 2) przysługującego pracownikowi na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa pracy:
 - a) wynagrodzenia za czas niezawinionego przez pracownika przestoju, za czas niewykonywania pracy (zwolnienia od pracy) i za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
 - b) wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 92 Kodeksu pracy,
 - c) wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego,
 - d) odprawy pieniężnej przysługującej na podstawie przepisów o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników,
 - e) ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w art. 171 § 1 Kodeksu pracy, należny za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy,
 - f) odszkodowania, o którym mowa w art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy;
- 3) składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracodawców na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

3. Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a-c oraz pkt 3 podlegają zaspokojeniu za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy albo za okres nie dłuższy niż 3 miesiące

poprzedzające ustanie stosunku pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy przypada w czasie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.

4. Roszczenie z tytułu wymienionego w ust. 2 pkt 2 lit. e podlega zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.

5. Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 pkt 2 lit. d i lit. f podlegają zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące następujące po tej dacie.

6. Roszczenia z tytułów wymienionych w ust. 2 podlegają zaspokojeniu także w przypadku, gdy uprawnienie do nich powstanie w dniu stanowiącym datę wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w dniu ustania stosunku pracy.

Art. 13. W przypadku ponownego zaistnienia niewypłacalności, o której mowa w art. 3-8, w odniesieniu do danego pracodawcy, przepisy dotyczące zaspokajania ze środków Funduszu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych nie mogą mieć powtórnie zastosowania do tych samych pracowników w zakresie tych samych roszczeń, przy czym roszczenia z tytułów wymienionych w art. 12 ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a-c oraz pkt 3 podlegają zaspokojeniu łącznie za okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

Art. 14. 1. W przypadku wypłaty świadczeń ze środków Funduszu, z tytułów roszczeń określonych w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a-c łączna kwota świadczeń za okres jednego miesiąca nie może przekraczać przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, od dnia jego ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", ogłaszanego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. W przypadku wypłaty świadczenia z tytułu roszczenia określonego w art. 12 ust. 2 pkt 2 lit. e, świadczenie nie może przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku wypłaty świadczenia z tytułu roszczenia określonego w art. 12 ust. 2 pkt 2 lit. d lub lit. f, świadczenie nie może przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, lub jego wielokrotności, w przypadku gdy roszczenie stanowi wielokrotność wynagrodzenia stanowiącego podstawę do jego ustalenia.

4. W przypadku gdy sędzia-komisarz wyda, zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego i naprawczego, postanowienie, że określona część wynagrodzenia za pracę pracownika wykonującego zadania w zakresie zarządu przedsiębiorstwem lub wynagrodzenie osoby świadczącej usługi związane z zarządem przedsiębiorstwem upadłego, określone w umowie o pracę lub umowie o świadczenie usług zawartej przed ogłoszeniem upadłości lub określona część świadczeń przysługujących w związku z rozwiązaniem stosunku pracy albo umowy o usługi związane z zarządem przedsiębiorstwem jest bezskuteczna w stosunku do masy upadłości, a wysokość części w stosunku do niej skutecznych są niższe niż przeciętne miesięczne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2 – wysokość wypłacanych świadczeń nie może odpowiednio przekraczać wysokości roszczenia skutecznego do masy upadłości.

Art. 15. 1. W okresie jednego miesiąca od daty niewypłacalności pracodawcy pracodawca, syndyk, likwidator lub inna osoba sprawująca zarząd majątkiem pracodawcy sporządza zbiorczy wykaz niezaspokojonych roszczeń, zwany dalej "zbiorczym wykazem", określając osoby uprawnione, o których mowa w art. 10, oraz tytuły i wysokość roszczeń wnioskowanych do zaspokojenia ze środków Funduszu. Zbiorczy wykaz obejmuje roszczenia z okresów poprzedzających datę niewypłacalności pracodawcy.

2. Jeżeli zaspokojeniu podlegają roszczenia z okresów następujących po dacie niewypłacalności pracodawcy, podmiot określony w ust. 1 sporządza niezwłocznie, po ustaniu stosunku pracy osób uprawnionych, wykazy uzupełniające; wykazy obejmują wskazanie tych osób oraz tytuły i wysokość roszczeń.

3. Zbiorczy wykaz i wykazy uzupełniające składa się kierownikowi Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy.

4. Kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w ust. 3, po stwierdzeniu zgodności zbiorczego wykazu lub wykazu uzupełniającego z przepisami ustawy, przekazuje niezwłocznie odpowiednie środki finansowe Funduszu podmiotowi określonemu w ust. 1, który wypłaca uprawnionym osobom świadczenia przewidziane w ustawie.

Art. 16. 1. Wypłata świadczeń może nastąpić także na podstawie wniosku pracownika, byłego pracownika lub uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się kierownikowi Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 15 ust. 3, nie wcześniej niż po upływie dwóch tygodni od terminów przewidzianych do złożenia wykazu lub wykazu uzupełniającego, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2.

3. Kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 15 ust. 3, dokonuje wypłaty niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek obejmuje roszczenia podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu oraz niezwłocznie powiadamia o tym pracodawcę, syndyka, likwidatora lub inną osobę sprawującą zarząd majątkiem pracodawcy.

Art. 17. 1. Przepisu art. 15 ust. 1 nie stosuje się w razie niewypłacalności pracodawcy, która zachodzi w przypadku:

- 1) wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego wszczętego wobec przedsiębiorcy zagranicznego z Danii lub z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o

Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

- 2) wydania, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego przedsiębiorcy zagranicznego z tych państw, orzeczenia o wszczęciu wobec przedsiębiorcy zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub lit. c tego rozporządzenia, oraz powołaniu zarządcy;
- 3) wydania przez sąd zagraniczny orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego, postępowania układowego lub innego podobnego postępowania, w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wobec instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń mających siedzibę w tych państwach;
- 4) wydania w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ lub sąd zagraniczny orzeczenia, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów do pokrycia kosztów wszczęcia tego postępowania w odniesieniu do przedsiębiorcy zagranicznego, instytucji kredytowej lub zagranicznego zakładu ubezpieczeń.

2. W przypadkach określonych w ust. 1, wypłata świadczeń może nastąpić wyłącznie na podstawie wniosku pracownika, byłego pracownika lub uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego

byłego pracownika, złożonego kierownikowi Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 15 ust. 3.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, osoba upoważniona, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w oddziale albo w przedstawicielstwie lub odpowiednio osoba reprezentująca instytucję kredytową albo zagraniczny zakład ubezpieczeń, w razie niezaspokojenia przez pracodawcę roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych:

- 1) przekazuje kierownikowi Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 15 ust. 3:
 - a) odpis orzeczenia wydanego przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego,
 - b) uwierzytelnione tłumaczenie orzeczenia na język polski,
 - c) informację sporządzoną w języku polskim o istotnej treści wydanego orzeczenia, dacie jego wydania oraz oddziale lub przedstawicielstwie, w tym dane dotyczące wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego lub do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych, o którym mowa w przepisach o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) informuje osoby wymienione w ust. 2 o przekazaniu dokumentów, o których mowa w pkt 1.

4. W przypadkach określonych w ust. 1, kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 15 ust. 3, dokonuje wypłaty świadczeń niezwłocznie po stwierdzeniu:

- 1) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wydania, zgodnie z przepisami Prawa upadłościowego i naprawczego dotyczącymi międzynarodowego postępowania upadłościowego, przez sąd upadłościowy postanowienia o

- uznaniu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego wszczętego wobec przedsiębiorcy zagranicznego z Danii lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo
- 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ukazania się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym obwieszczenia, o którym mowa w art. 7, albo
 - 3) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej orzeczenia sądu zagranicznego, o wszczęciu postępowania upadłościowego, postępowania układowego lub innego podobnego postępowania, wobec instytucji kredytowych lub zagranicznych zakładów ubezpieczeń, albo
 - 4) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, uzyskania dokumentów, o których mowa w ust. 3, od osoby upoważnionej, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w oddziale albo w przedstawicielstwie lub od osoby reprezentującej instytucję kredytową lub zagraniczny zakład ubezpieczeń, oraz
 - 5) że wniosek złożyła osoba, o której mowa w ust. 2, uprawniona do świadczeń z powodu niewypłacalności pracodawcy określonej w ust. 1, i
 - 6) że wniosek dotyczy niezaspokojonych roszczeń podlegających zaspokojeniu ze środków Funduszu.

Art. 18. W postępowaniu, o którym mowa w art. 15-17, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów dotyczących wydawania decyzji i postanowień.

Art. 19. 1. W razie wypłaty świadczeń, w przypadkach określonych w art. 17 ust. 4, o zakresie ochrony roszczeń pracowniczych oraz o kwocie wypłaconych świadczeń:

- 1) kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 15 ust. 3, powiadamia Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 31 ust. 2;
- 2) Dyrektor Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 31 ust. 2, powiadamia odpowiednią instytucję gwarancyjną.

2. W razie wypłaty świadczeń w przypadku ogłoszenia przez sąd upadłościowy upadłości pracodawcy lub wydania przez sąd upadłościowy orzeczenia o oddaleniu z przyczyn, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 i 5, wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, prowadzącego działalność również na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Dyrektor Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 31 ust. 2, udziela informacji instytucjom gwarancyjnym państw, w których upadły pracodawca prowadzi działalność.

3. Dyrektor Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych porozumiewa się i współpracuje z właściwymi instytucjami państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym również w innych sprawach dotyczących zaspokajania roszczeń pracowniczych w razie wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.

Art. 20. 1. O odmowie wypłaty świadczenia w całości lub w części, zgłoszonego w trybie określonym w art. 15-19, kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zawiadamia niezwłocznie na piśmie zainteresowaną osobę, podając uzasadnienie tej odmowy.

2. Spory powstałe w związku z odmową wypłaty świadczenia ze środków Funduszu rozstrzyga sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy.

Art. 21. 1. Środki finansowe Funduszu przekazane na wypłatę świadczeń mogą podlegać egzekucji prowadzonej jedynie na rzecz osób, dla których zostały przekazane.

2. Ze świadczeń wypłacanych z Funduszu mogą być potrącone zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, składki na ubezpieczenia społeczne finansowane ze środków ubezpieczonego, składki na ubezpieczenie zdrowotne, a także należności alimentacyjne na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy do potrącenia tych należności z wynagrodzenia za pracę.

Art. 22. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory zbiorczego wykazu i wykazów uzupełniających, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, i wzór wniosków, o których mowa w art. 16 ust. 2 i art. 17 ust. 2, oraz tryb ich składania, a także przekazywania środków finansowych Funduszu i dokonywania wypłat świadczeń z Funduszu, mając na uwadze czytelność i kompletność tych wzorów oraz uwzględniając dane osób uprawnionych niezbędne do przekazywania środków i wypłat ze środków Funduszu.

Rozdział 5

Zakres oraz tryb zwrotu środków Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Art. 23. 1. Przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na Fundusz roszczenia wobec pracodawcy, likwidatora lub innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy lub do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń.

2. Przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę.

3. Fundusz może określić warunki zwrotu wypłaconych świadczeń, jak również odstąpić w całości lub w części od dochodzenia zwrotu wypłaconych świadczeń i naliczonych, a niespłaconych odsetek od nieterminowych płatności, gdy dochodzi zwrotu lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, pracodawców, którzy trwale zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej, z uwagi na pozostawanie w stanie likwidacji lub upadłości, jeżeli podjęcie takiej decyzji przez Fundusz:

- 1) prowadzi do odzyskania zwrotu wyższej kwoty niż gdyby jej nie podjęto lub
- 2) dochodzenie zwrotu jest związane z poniesieniem kosztów znacznie przewyższających wysokość dochodzonej kwoty, lub
- 3) w przypadku osób fizycznych – gdy osoba ta wykaże, że ze względu na stan majątkowy i sytuację rodzinną, w tym uzyskiwanie dochodu uniemożliwiającego spłacenie należności Funduszowi, nie jest w stanie spłacić należności jednorazowo lub w całości, ponieważ spowodowałoby to zbyt dotkliwe skutki dla niej i jej rodziny, w szczególności pozbawiłoby tę osobę i jej rodzinę możliwości zaspokojenia niezbędnych potrzeb życiowych.

4. Fundusz może także, w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis, określić warunki zwrotu wypłaconych świadczeń, gdy dochodzi zwrotu lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do pracodawców prowadzących działalność gospodarczą zmierzającą do zaspokojenia wierzycieli w ramach trwającego procesu likwidacyjnego albo postępowania upadłościowego, w tym szczególnie w przypadku upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika, jeżeli określenie warunków zwrotu należności Funduszu, polegające w szczególności na wyrażeniu zgody na spłatę należności w ratach lub na spłatę należności w ratach z

jednoczesnym zawieszeniem na czas zwrotu naliczania odsetek, prowadzi do odzyskania zwrotu wyższej kwoty, niż gdyby Fundusz dochodził spłaty należności jednorazowo w pełnej jej wysokości.

5. Fundusz może umorzyć należność w całości lub w części w przypadkach całkowitej jej nieściągalności gdy:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności lub
- 2) osoba fizyczna zmarła nie pozostawiając żadnego majątku lub pozostawiła ruchomości niepodlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów i jednocześnie brak jest spadkobierców innych niż Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego, lub
- 3) osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną została wykreślona z właściwego rejestru, przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie.

6. Całkowita nieściągalność zachodzi również w przypadku, gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna, o których mowa w ust. 5 pkt 3, pomimo nie wykreślenia z właściwego rejestru, faktycznie nie istnieje.

7. Dysponent Funduszu może upoważnić Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 3-5.

8. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do wypłaty świadczeń w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1.

Rozdział 6

Finansowanie Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Art. 24. 1. Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest państwowym funduszem celowym i posiada osobowość prawną.

2. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw pracy.

Art. 25. 1. Dochodami Funduszu są:

- 1) składki płacone przez pracodawców;
- 2) odsetki od lokat nadwyżek finansowych Funduszu;
- 3) zapisy i darowizny;
- 4) dobrowolne wpłaty pracodawców;
- 5) odsetki od zwrotu sum wypłaconych tytułem świadczeń, zwróconych po terminie;
- 6) dodatnia różnica wartości ze sprzedaży nieruchomości i praw z nią związanych i jej równowartości, o której mowa w ust. 2;
- 7) dotacja budżetowa;
- 8) dochody z tytułu zbycia akcji i udziałów objętych przez Fundusz przed dniem 1 stycznia 2002 r.

2. Przychodami Funduszu są:

- 1) zwroty sum wypłaconych tytułem świadczeń pracowniczych oraz równowartość w nieruchomościach i związanych z nimi prawach przejętych przez Fundusz za niespłacone w terminie wierzytelności Funduszu z tytułu wypłaconych świadczeń oraz ustanowionych zabezpieczeń;
- 2) należności z tytułu najmu i dzierżawy nieruchomości, o których mowa w pkt 1;
- 3) inne przychody określone w odrębnych przepisach.

Art. 26. Dysponent Funduszu może, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zaciągać kredyty i pożyczki na zaspokajanie roszczeń, o których mowa w art. 12.

Art. 27. 1. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie świadczeń, o których mowa w art. 14, z tytułu roszczeń, o których mowa w art. 12, oraz na pokrycie kosztów dochodzenia zwrotu i egzekucji należności Funduszu, a także kosztów, o których mowa w art. 31 ust. 5.

2. Nadwyżki bilansowe środków Funduszu mogą być lokowane wyłącznie:

- 1) na rachunkach bankowych w bankach mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w bonach skarbowych i obligacjach emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.

Art. 28. 1. Składka na Fundusz, o której mowa w art. 9, obciąża koszty działalności pracodawców.

2. Pracodawca, po dacie jego niewypłacalności, nie ma obowiązku opłacania składki na Fundusz.

Art. 29. 1. Składkę na Fundusz ustala się od wypłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.⁶⁾).

2. Wysokość składki na Fundusz określa ustawa budżetowa.

3. Do czasu określenia wysokości składki przez ustawę budżetową, stosuje się składkę w wysokości ustalonej na rok poprzedni. Po ustaleniu wysokości składki przez ustawę budżetową, płatnicy składki dokonują korekty wysokości wpłat od

początku roku budżetowego w pierwszym miesiącu następującym po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa.

Art. 30. 1. Poboru składek na Fundusz dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresach miesięcznych, łącznie ze składkami na ubezpieczenie społeczne, a kwoty pobrane tytułem składek przekazuje Funduszowi w terminie do 15 dnia następnego miesiąca.

2. W zakresie poboru składek na Fundusz, egzekucji tych składek, wymierzania odsetek za zwłokę oraz dodatkowej opłaty i grzywny z tytułu nieopłacenia składek w terminie stosuje się przepisy dotyczące składek na ubezpieczenie społeczne.

3. Koszty poboru składek na Fundusz obciążają Fundusz i są zwracane Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 0,5% wpływów składek na Fundusz.

4. W przypadku nieprzekazania w terminach, o których mowa w ust. 1, składek na rachunek bankowy Funduszu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należne są odsetki ustawowe.

Rozdział 7

Organizacja Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Art. 31. 1. Zadania Funduszu realizuje minister właściwy do spraw pracy przy pomocy podległych mu jednostek organizacyjnych Funduszu, nieposiadających osobowości prawnej:

- 1) Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, oraz
- 2) podległych Krajowemu Biuru, Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. Krajowym Biurem Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez dysponenta Funduszu.

3. Biurami Terenowymi Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kierują kierownicy powoływani i odwoływani przez dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

4. Dyrektor Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wykonuje za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w stosunku do pracowników Biur, o których mowa w ust. 1.

5. Koszty obsługi Funduszu, ponoszone przez Biura, o których mowa w ust. 1, obciążają ten Fundusz.

6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, organizację, sposób, tryb i zakres działania Biur, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie prawidłowej realizacji zadań Funduszu.

Art. 32. 1. Nabór kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Biurach, o których mowa w art. 31 ust. 1, jest otwarty i konkurencyjny.

2. Ogłoszenie o naborze zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁷⁾), oraz w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzony nabór.

Art. 33. Informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

Art. 34. Termin do składania dokumentów, określony w ogłoszeniu o naborze, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 35. 1. Po upływie terminu do składania dokumentów określonego w ogłoszeniu o naborze niezwłocznie upowszechnia się listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu o naborze, przez umieszczenie jej w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której jest prowadzony nabór, a także przez opublikowanie jej w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Art. 36. 1. Sporządza się protokół przeprowadzonego naboru kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Biurze.

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór, liczbę kandydatów oraz imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 5 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 2) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 3) uzasadnienie dokonanego wyboru.

Art. 37. 1. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w terminie 14 dni od dnia zatrudnienia wybranego kandydata albo zakończenia naboru, w przypadku gdy w jego wyniku nie doszło do zatrudnienia żadnego kandydata.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę i adres Biura;
- 2) określenie stanowiska pracy;
- 3) imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego;
- 4) uzasadnienie dokonanego wyboru kandydata albo uzasadnienie niezatrudnienia żadnego kandydata.

3. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w Biuletynie Informacji Publicznej i w miejscu powszechnie dostępnym w jednostce organizacyjnej, w której był prowadzony nabór.

Art. 38. Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał w ciągu 3 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy, można zatrudnić na tym samym stanowisku kolejną osobę spośród najlepszych kandydatów wymienionych w protokole tego naboru. Przepisy art. 37 stosuje się odpowiednio.

Art. 39. 1. Organem opiniodawczo-doradczym dysponenta Funduszu w sprawach Funduszu jest Naczelna Rada Zatrudnienia, powołana na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

2. Do zadań Rady w sprawach, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) opiniowanie rocznych projektów planów finansowych Funduszu oraz sprawozdań z wykonania tych planów;
- 2) wyrażanie opinii w sprawach zaciągania kredytów i pożyczek, o których mowa w art. 26;
- 3) opiniowanie okresowych sprawozdań z działalności Funduszu;
- 4) dokonywanie okresowych ocen wykorzystywania środków Funduszu na ochronę roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz. U. Nr 213, poz. 1800,

z 2003 r. Nr 90, poz. 844 i Nr 229, poz. 2271 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291) w art. 32i uchyla się ust. 5.

Art. 41. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.⁸⁾) w art. 22 w ust. 4 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) realizacja zadań określonych w przepisach o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) informacje o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika, zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika, umorzeniu i zakończeniu tego postępowania;”;

2) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Sąd rejonowy – sąd gospodarczy przesyła niezwłocznie właściwemu organowi ewidencyjnemu odpis postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika, zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika, umorzeniu postępowania upadłościowego oraz o zakończeniu postępowania upadłościowego.”.

Art. 43. 1. Osoby będące byłymi pracownikami lub członkami rodzin zmarłych pracowników lub zmarłych byłych pracowników, uprawnionymi do renty rodzinnej, których roszczenia pracownicze nie zostały zaspokojone przez syndyka, likwidatora lub byłego niewypłacalnego pracodawcę, pomimo prawomocnego wyroku sądu przeciwko tym podmiotom, mogą w terminie do dnia 30 czerwca 2007 r. wystąpić z pisemnym wnioskiem do kierownika Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o wypłatę świadczeń ze środków Funduszu z tytułu niezaspokojonych roszczeń, w zakresie zgodnym z art. 6 i 6a ustawy, o której mowa w art. 49 pkt 1, w brzmieniu obowiązującym w okresie, za który roszczenia nie zostały zaspokojone.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do roszczeń pracowniczych, do których uprawnienie powstało przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a z tytułu których świadczenia ze środków Funduszu nie mogły być wypłacone z powodu nie złożenia wniosku do Funduszu, o którym mowa w ust. 1, niespełnienia okresów, o których mowa w art. 6 lub terminów, o których mowa w art. 7 ustawy, o której mowa w art. 49 pkt 1, w brzmieniu obowiązującym w okresie, za który roszczenia nie zostały zaspokojone.

3. Przepisy ust. 1 i 2 mają również zastosowanie, z wyłączeniem warunku prawomocnego wyroku sądu przeciwko syndykowi, likwidatorowi lub byłemu niewypłacalnemu pracodawcy, w przypadkach gdy świadczenia ze środków Funduszu nie mogły być wypłacone w związku z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz. U. Nr 155, poz. 1287, z późn. zm.⁹⁾).

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać określenie syndyka, likwidatora lub niewypłacalnego pracodawcy oraz wskazanie tytułów roszczeń, o których mowa w ust. 1, oraz ich wysokości. Do wniosku należy dołączyć prawomocne orzeczenie sądu, o którym mowa w ust. 1, oraz dokumenty potwierdzające bezskuteczność przeprowadzonej egzekucji lub bezskuteczność ich dochodzenia w postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym prowadzonym wobec niewypłacalnego pracodawcy, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, orzeczenie sądu nie jest wymagane.

6. Zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają należności główne.

7. Do wypłaty świadczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio art. 7 ust. 3 i 4, art. 8, art. 9 ust. 1 i art. 10 ustawy, o której mowa w art. 49 pkt 1 w brzmieniu obowiązującym w okresie, za który roszczenia nie zostały zaspokojone, oraz art. 291 § 5 Kodeksu pracy.

Art. 44. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy zatrudnieni dotychczas w Krajowym Biurze Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Biurach Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stają się pracownikami odpowiednio Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Dyrektor Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i kierownicy Biur, o których mowa w art. 12 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 49 pkt 1, powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pozostają na dotychczasowych stanowiskach.

Art. 45. Z dniem wejścia w życie ustawy środki pieniężne, aktywa trwałe i inne składniki majątkowe, należności i zobowiązania Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych utworzonego na podstawie ustawy wymienionej w art. 49 pkt 1, stają się środkami pieniężnymi, aktywami trwałymi i innymi składnikami majątkowymi, należnościami i zobowiązaniami Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 46. 1. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do wykazów uzupełniających złożonych po dniu wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, jeżeli przed tym dniem był złożony wykaz zbiorczy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 49 pkt 1.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy stronami umów zawartych przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez Dyrektora Krajowego Biura lub przez kierowników Biur albo Biura, a także zawartych przez kierowników Biur lub Biura, o których mowa odpowiednio w art. 12 ust. 2, 4 i 5 ustawy, o której mowa w art. 49 pkt 1, staje się odpowiednio Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych reprezentowany przez Dyrektora Krajowego Biura lub przez kierowników Biur, o których mowa w art. 31 ust. 2 i 3 niniejszej ustawy.

4. W toczących się postępowaniach administracyjnych i sądowych, których stronami są kierownicy Biur, o których mowa w art. 12 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 49 pkt 1, stronami stają się z dniem wejścia w życie ustawy odpowiednio kierownicy Biur, o których mowa w art. 31 ust. 3 niniejszej ustawy.

Art. 47. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 49 pkt 1, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 48. 1. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o przepisach lub ustawie wymienionej w art. 49 pkt 1, należy przez to rozumieć odpowiednio przepisy niniejszej ustawy lub niniejszą ustawę.

2. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, należy przez to rozumieć Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 49. Traci moc:

- 1) ustawa z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 85, Nr 127, poz. 1088, Nr 155, poz. 1287, Nr 199, poz. 1673, z 2003 r. Nr 210, poz. 2037, Nr 229, poz. 2271, z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1110);
- 2) ustawa z dnia 28 czerwca 1995 r. o zaspokajaniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych niektórych świadczeń przysługujących emerytom i rencistom (Dz. U. Nr 87, poz. 436 oraz z 1996 r. Nr 59, poz. 267).

Art. 50. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca, przypadającego po upływie co najmniej 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/74/WE z 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady nr 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.Urz. WE L 270 z 23.03.2002, str. 10; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 261).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538.

⁴⁾ Wymienione rozporządzenie zostało opublikowane w Dz.Urz WE L 160 z 30.06.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 1, str. 191.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 96, poz. 874, Nr 217, poz. 2125, Nr 228, poz. 2256 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 551 i Nr 86, poz. 732.

- ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 86, poz. 732, Nr 132, poz. 1110, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 150, poz. 1248, Nr 163, poz. 1362, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1412, Nr 183, poz. 1538, Nr 184, poz. 1593 i Nr 249, poz. 2104.
- ⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366 i Nr 175, poz. 1462.
- ⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 202, poz. 1956, z 2004 r. Nr 82, poz. 745 oraz z 2005 r. Nr 101, poz. 851.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa reguluje zasady, zakres i tryb ochrony roszczeń pracowniczych w razie niemożności ich zaspokojenia z powodu niewypłacalności pracodawcy. Projekt zastąpi ustawę z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 85, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą dotychczasową”.

Projektowana regulacja ma na celu wdrożenie do prawa polskiego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/74/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady nr 80/987/EWG o zbliżeniu ustaw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy.

Proponowana regulacja zawiera również zmiany wynikające z wejścia w życie innych aktów prawnych, w tym:

- ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535, z późn. zm.), która zastąpiła rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, z późn. zm.),
- ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.).

W rozdziale 1 w art. 1 projektu został określony zakres projektowanej ustawy. Brzmienie przepisu nawiązuje do brzmienia art. 1 dotychczasowej ustawy, przy czym w projekcie uzupełniono zakres ustawy i dodano wyrazy „i tryb”.

Rozdział 2 (art. 2-8) zawiera przepisy dotyczące pojęcia i przypadków niewypłacalności pracodawcy.

W ustawie dotychczasowej pracodawca, zgodnie z definicją, jest objęty przepisami ustawy, w przypadku gdy posiada zdolność upadłościową i do niego odnoszą się zarówno przepisy określające obowiązek opłacania składki, a ochroną roszczeń są objęci zatrudniani przez niego pracownicy. Niewypłacalność pracodawcy jest zdefiniowana zgodnie z przepisami prawa polskiego, tj. występuje ona przede

wszystkim, gdy wobec pracodawcy zostanie wszczęte postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne.

Wobec konieczności, wynikającej z przepisów dyrektywy, objęcia ochroną roszczeń pracowników pracujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadkach gdy upadłość zostanie ogłoszona w innym państwie – w projektowanym art. 2 zdefiniowano przypadki pracodawców, których niewypłacalność rodzi skutki w Polsce.

Definicja pracodawcy, określona w art. 2 ust. 1 projektu, odwołuje się do pojęcia przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz obejmuje oddział banku zagranicznego, przedsiębiorcę zagranicznego, zagraniczną instytucję kredytową lub zagraniczny zakład ubezpieczeń – o ile podmiot zagraniczny utworzył w Polsce oddział lub przedstawicielstwo, w którym zatrudnia pracowników zgodnie z przepisami polskiego prawa.

Art. 2 ust. 2 projektu zawiera wyłączenia z kręgu pracodawców obejmujące podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców z uwagi na prowadzoną dodatkowo działalność gospodarczą oraz osoby fizyczne prowadzące gospodarstwo domowe zatrudniające osoby do wykonywania pracy zarobkowej w tym gospodarstwie – z uwagi na nowe brzmienie art. 1 ust. 3 lit. a dyrektywy, zgodnie z którym „w przypadkach gdy takie przepisy już się stosuje w ich ustawodawstwie krajowym, Państwa Członkowskie mogą nadal wyłączać z zakresu niniejszej dyrektywy pomoc domową zatrudnioną przez osobę fizyczną”.

Zważywszy, że choć w ustawodawstwie polskim gospodarstwo domowe może wystąpić w roli pracodawcy, to nie jest podmiotem mającym zdolność upadłościową – nie prowadzi bowiem działalności gospodarczej, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze. Przyjęto zatem założenie, że brak wcześniejszej regulacji będzie traktowany jak wyłączenie obowiązujące przed nowelizacją dyrektywy (faktycznie gospodarstwa domowe nie były objęte ustawą o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, choć nie było to zapisane jako wyłączenie).

Regulacja zawarta w art. 3-8 projektu była zamieszczona w art. 3 ustawy dotychczasowej.

W art. 3-8 projektu wyodrębniono przesłanki niewypłacalności pracodawcy, zgodnie z dyrektywą, w tym postanowienia mające zastosowanie wyłącznie w przypadkach postępowań krajowych.

Przepisy art. 3-8 projektu pozostają w zgodzie z postanowieniami art. 2 ust. 1 znowelizowanej dyrektywy, stanowiącym, że „do celów niniejszej dyrektywy pracodawcę uważa się za niewypłacalnego, jeżeli zgłoszony został wniosek o otwarcie postępowania zbiorowego w oparciu o niewypłacalność pracodawcy, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi Państwa Członkowskiego, obejmującego częściowe lub całkowite zbycie aktywów pracodawcy oraz wyznaczenie syndyka lub osoby wykonującej podobne zadanie, a właściwa władza w zastosowaniu wymienionych przepisów:

- a) zadecydowała o wszczęciu postępowania przed sądem; lub
- b) stwierdziła definitywne zamknięcie przedsiębiorstwa lub zakładu pracodawcy, jak również niewystarczalność aktywów do pokrycia kosztów wszczęcia postępowania przed sądem.”.

Przepis art. 3 projektu określa przypadki niewypłacalności pracodawcy działającego wyłącznie w Polsce, którego niewypłacalność może zajść w przypadkach orzeczeń przewidzianych w ustawie – Prawo upadłościowe i naprawcze. W stosunku do ustawy dotychczasowej, która obejmowała przypadki ogłoszenia upadłości pracodawcy obejmującej likwidację majątku dłużnika (wg ustawy – Prawo upadłościowe: ogłoszenie upadłości), przypadki te rozszerzono na:

- 1) ogłoszenie upadłości pracodawcy z możliwością zawarcia układu;
- 2) zmianę postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika.

Wśród przesłanek niewypłacalności uwzględnia się postanowienia sądu o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, zgodnie z ustaleniem, że tłumaczenie dyrektywy na język polski zawiera błąd – nie chodzi tu o zbycie majątku, ale o „całkowitą lub częściową utratę prawa zarządu i rozporządzania swoim mieniem”, w czym się mieści „upadłość układowa”.

Z uwagi na ww. lit. b w art. 2 ust. 1 dyrektywy przesłankami niewypłacalności pozostają nadal również postanowienia sądu upadłościowego o:

- 1) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, jeżeli jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania;
- 2) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.

Zgodnie z art. 8a ust. 1 zawartym w dodanej do dyrektywy sekcji IIIa „Postanowienia dotyczące sytuacji transnarodowych”:

„jeżeli przedsiębiorstwo prowadzące działalność na terytorium co najmniej dwóch Państw Członkowskich jest niewypłacalne w rozumieniu art. 2 ust. 1, instytucją odpowiedzialną za spełnianie roszczeń pracowników kwot pozostających do spłaty jest instytucja w tym Państwie Członkowskim, na terytorium którego oni pracują lub stale pracują.”.

W odniesieniu do zagranicznych postępowań upadłościowych, ich zakres rodzący skutki w Polsce określono w przypadku postępowania wobec zagranicznych instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń zarówno z państw UE, jak i państw członkowskich EFTA – stron EOG (art. 4 projektu). Wówczas postępowanie takie jest w Polsce uznawane bez udziału polskiego sądu. W zgodzie natomiast z definicją zawartą w art. 379 pkt 1 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, stanowiącą, że: ilekroć mowa o „zagranicznym postępowaniu upadłościowym” – oznacza to wszelkie prowadzone za granicą postępowania sądowe lub administracyjne, których przedmiotem jest wspólne dochodzenie roszczeń, nawet jeżeli mają charakter tymczasowy, przeciwko niewypłacalnemu dłużnikowi, w których mienie i sprawy dłużnika są poddane kontroli lub zarządowi zagranicznego sądu w celu ich restrukturyzacji lub likwidacji;” – określono niewypłacalność, w przypadkach gdy dotyczy to przedsiębiorców zagranicznych z Danii lub państw członkowskich EFTA – stron EOG. Wówczas polski sąd upadłościowy uznaje zagraniczne postępowanie – art. 5 projektu. W przypadku postępowań prowadzonych w państwach UE, z wyłączeniem Danii, niewypłacalność przedsiębiorców zagranicznych określono w art. 6 projektu, kierując się, zgodnie z zaleceniem Komisji Europejskiej, postanowieniami rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego, które nakazuje uznanie każdego

z postępowań prowadzonych w innych krajach członkowskich (poza Danią, która nie przystąpiła do postanowień rozporządzenia) wymienionych w załącznikach do tego rozporządzenia. Według uzyskanych wyjaśnień Komisji Europejskiej we wszystkich tych postępowaniach roszczenia pracownicze powinny być objęte ochroną .

W art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2 oraz w art. 6 ust. 1 pkt 2 projektu określono przypadki niewypłacalności, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b dyrektywy, tj. gdy „właściwa władza (...) stwierdziła definitywne zamknięcie przedsiębiorstwa lub zakładu pracodawcy, jak również niewystarczalność aktywów, do pokrycia kosztów wszczęcia postępowania przed sądem.”, co ma zastosowanie do tego rodzaju decyzji podjętych we wszystkich państwach członkowskich UE oraz w państwach członkowskich EFTA – stronach EOG.

Art. 7 projektu jest nową regulacją, stanowiącą, że w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego z państw członkowskich Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, gdy organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego wyda orzeczenie o wszczęciu wobec przedsiębiorcy zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub lit. c rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego, oraz powoła zarządcę – zarządca ten obwieszcza w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o wydaniu orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego, o wydaniu orzeczenia o powołaniu zarządcy, dane o osobie zarządcy. Przepis ten stanowi wykonanie uprawnienia dla państwa członkowskiego określonego w art. 21 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000.

Art. 8 projektu określa także przypadki niewypłacalności pracodawcy mogące mieć miejsce w postępowaniach krajowych, lecz inne niż wynikające z Prawa upadłościowego i naprawczego określone w art. 3 projektu, tj. umorzenie postępowania (które występuje w ustawie dotychczasowej), oraz inne przypadki zakończenia bytu prawnego podmiotu gospodarczego, niewynikające z Prawa upadłościowego i naprawczego.

Wprowadzenie tych przepisów zapewnia jednocześnie zachowanie dotychczasowego zakresu ochrony roszczeń pracowniczych z tym, że zostały one określone bardziej precyzyjnie, w oparciu o przepisy takie jak: ustawa z dnia 15 września 2000 r. –

Kodeks spółek handlowych, ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej.

Przepis pozostaje w zgodzie z:

– art. 2 ust. 4 dyrektywy, stanowiącym że:

„Dyrektywa nie wyklucza rozszerzenia przez Państwa Członkowskie ochrony pracowników na inne sytuacje związane z niewypłacalnością, na przykład w przypadku, gdy de facto płatności zostały wstrzymane na stałe, ustanowione inną procedurą sądową niż wymieniona w ust. 1, na mocy prawa krajowego.

Jednakże, takie procedury nie tworzą obowiązku gwarancyjnego dla instytucji innych Państw Członkowskich w przypadkach określonych w sekcji IIIa.”,

– dodaną regulacją do art. 9 dyrektywy w brzmieniu:

„Wykonanie niniejszej dyrektywy w żadnych okolicznościach nie stanowi wystarczających podstaw do regresji w stosunku do obecnej sytuacji w Państwach Członkowskich ani w stosunku do ogólnego poziomu ochrony pracowników w objętym nią obszarze.”.

Przepisy art. 8 ust. 1 pkt 2 i 4-6 nie dotyczą procedury sądowej, co jednak pozostaje w zgodzie z dyrektywą, ponieważ użyte sformułowanie procedura sądowa stanowi błąd w tłumaczeniu dyrektywy.

W rozdziale 3 w art. 9 i 10 projektu określono dwa podstawowe dla ochrony roszczeń pojęcia: pracodawcy i pracownika.

W art. 9 projektu zdefiniowano pojęcie pracodawcy, który ma obowiązek opłacania składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Przepis art. 10 projektu (tak jak art. 5 ustawy dotychczasowej) zawiera definicję pracownika. Zmiana brzmienia przepisów tego artykułu wynika z konieczności precyzyjnego określenia pracownika, za którego pracodawca opłaca składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Definicja jest zgodna ze zmienionymi postanowieniami ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.) w zakresie określenia osób podlegających obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, zarazem jednak zachowano wyłączenia stosowane w ustawie dotychczasowej.

Zaproponowane przepisy pozostają w zgodzie z dodaną lit. c w art. 10 dyrektywy, stanowiącą, że:

„Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa Państw Członkowskich wyłączyć lub zmniejszyć odpowiedzialność określoną w art. 3 albo zobowiązanie gwarancyjne określone w art. 7 w przypadkach, gdy pracownik, sam lub wraz ze swoimi bliskimi krewnymi, był właścicielem podstawowej części przedsiębiorstwa lub zakładu pracodawcy i miał znaczący wpływ na jej działalność.”.

W rozdziale 4 w art. 11-18 projektu zawarto przepisy dotyczące zakresu i trybu zaspakajania roszczeń pracowniczych.

Art. 11 projektu (tak jak art. 5 ustawy dotychczasowej) zawiera określenie kręgu osób, które na równi z pracownikami są uprawnione do zaspakajania roszczeń. Zgodnie z tym przepisem w razie niewypłacalności pracodawcy są zaspakajane roszczenia pracowników, o których mowa w art. 10 projektu, a także byłych pracowników oraz uprawnionych do renty rodzinnej członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika.

W art. 12 projektu określono, jakie niezaspokojone roszczenia pracownicze podlegają zaspokojeniu ze środków Funduszu. Są to należności główne z tytułu:

- 1) wynagrodzenia za pracę;
- 2) przysługującego pracownikowi na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa pracy:
 - a) wynagrodzenia za czas niezawinionego przez pracownika przestoju, za czas niewykonywania pracy (zwolnienia od pracy) i za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
 - b) wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 92 Kodeksu pracy,
 - c) wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego,
 - d) odprawy pieniężnej przysługującej na podstawie przepisów o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników,
 - e) ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w art. 171 § 1 Kodeksu pracy, należny za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy,

- f) odszkodowania, o którym mowa w art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy;
- 3) składek na ubezpieczenia społeczne należnych od pracodawców na podstawie przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

W art. 12 projektu w stosunku do art. 6 ustawy dotychczasowej zaproponowane zmiany dotyczą:

- 1) skreślenia z katalogu roszczeń pracowniczych świadczeń wyrównawczych przysługujących na podstawie przepisów o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – z uwagi na to, że na podstawie odrębnych przepisów nie są już należne od pracodawców, ale od ZUS, a także zasiłku chorobowego finansowanego ze środków na wynagrodzenia, który usuniętego z systemu prawnego (art. 6 ust. 2 pkt 3 lit. c i lit. d ustawy dotychczasowej);
- 2) przywołano ustawę z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844, z późn. zm.), która zastąpiła ustawę z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (art. 6 ust. 2 lit. h ustawy dotychczasowej);
- 3) dodania świadczeń wypłacanych z tytułów następujących roszczeń:
 - a) ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w art. 171 § 1 Kodeksu pracy, należny za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy,
 - b) odszkodowania, o którym mowa w art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy, za skrócenie okresu wypowiedzenia.

Roszczenia te były zaspakajane przed zmianą ustawy dotychczasowej dokonaną z dniem 1 października 2002 r., gdy wobec konieczności wyprowadzenia z zapaści finansów Funduszu ograniczono tytuły wypłacanych świadczeń.

Ustalony w ustawie dotychczasowej „okres referencyjny” wydłużono w projekcie z sześciu do dziewięciu miesięcy.

Zgodnie z art. 13 projektu w przypadku ponownego zaistnienia niewypłacalności, o której mowa w art. 3-8 projektu, w odniesieniu do danego pracodawcy, przepisy dotyczące zaspakajania ze środków Funduszu niezaspokojonych roszczeń

pracowniczych nie mogą mieć powtórnie zastosowania do tych samych pracowników w zakresie tych samych roszczeń, przy czym roszczenia z tytułów wymienionych w art. 12 ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a-c oraz pkt 3 projektu podlegają zaspokojeniu łącznie za okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Regulacja zawarta w art. 3 ust. 2b ustawy dotychczasowej okazała się być nie dość jednoznaczna. Proponowany przepis jest zgodny z pkt 5 preambuły dyrektywy nr 2002/74/WE z dnia 23 września 2002 r. w brzmieniu:

„W celu zapewnienia równej ochrony zainteresowanym pracownikom definicja niewypłacalności powinna zostać dostosowana do nowych tendencji ustawodawczych w Państwach Członkowskich i powinna także obejmować w ramach tego pojęcia procedurę upadłościową inną niż likwidacja. W tym kontekście, Państwa Członkowskie, w celu ustalenia odpowiedzialności instytucji udzielającej gwarancji, powinny być w stanie stanowić, że w przypadku, gdy skutków niewypłacalności w postaci kilku procedur upadłościowych sytuacja taka traktowana jest jako pojedyncza procedura upadłościowa”.

W toku konsultacji postanowień dyrektywy z Komisją Europejską uzgodniono, że można jednak uwzględnić kolejne przesłanki niewypłacalności tego samego pracodawcy, z tym że wypłata świadczeń przez instytucję gwarancyjną nie może mieć zastosowania do tych samych pracowników.

Przepis art. 13 projektu przewiduje, że w przypadku ponownego zaistnienia niewypłacalności, o której mowa w art. 3-8, w odniesieniu do danego pracodawcy, przepisy dotyczące zaspakajania ze środków Funduszu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych nie mogą mieć powtórnie zastosowania do tych samych pracowników w zakresie tych samych roszczeń, co należałoby rozumieć w ten sposób, że realizując „nową” ustawę, nie będzie się uwzględniało przypadków niewypłacalności danego pracodawcy, które wystąpiły pod rządami „starej” ustawy.

Zmiany zaproponowane w art. 14 projektu porządkują pojęcia roszczeń, świadczeń i należności stosowane w ustawie dotychczasowej (art. 6a) wymiennie. Dodano również przepis (ust. 4) stanowiący, że świadczenia wypłacane ze środków Funduszu zarządowi przedsiębiorstwa nie mogą być wyższe niż poziom, do jakiego sędzia-komisarz ograniczy z ich tytułu roszczenie do masy upadłości, a ograniczona wysokość okazałaby się niższa niż średnia krajowa, do wysokości której są ograniczane wypłaty z Funduszu dla pozostałych pracowników.

Zmiany zaproponowane w art. 15-17 projektu porządkują pojęcia roszczeń, świadczeń i należności stosowane w ustawie dotychczasowej (art. 7) wymiennie, a także nazewnictwo „wykazów”.

Art. 15 projektu reguluje terminy sporządzania zbiorczego wykazu oraz wykazów uzupełniających, składanych kierownikowi Biura Terenowego Funduszu (art. 7 ust. 1, 1a, 1b i 2 ustawy dotychczasowej).

Przepis art. 16 projektu dopuszcza możliwość dokonania wypłaty świadczeń na podstawie wniosku pracownika, byłego pracownika lub uprawnionych do renty rodzinnej, członków rodziny zmarłego pracownika lub zmarłego byłego pracownika. Wniosek składa się kierownikowi Biura Terenowego Funduszu nie wcześniej, niż po upływie dwóch tygodni od terminów przewidzianych do złożenia wykazu lub wykazu uzupełniającego. Merytoryczna zmiana w stosunku do brzmienia art. 7 ust. 3 ustawy dotychczasowej polega na tym, że zastępuje się „sztywny” termin złożenia wniosku przez osobę, której roszczenia nie zostały zaspokojone (lub przez inne osoby uprawnione do tego roszczenia), a którego przywrócenie wymaga odrębnych decyzji – regulacją bezterminową (nie wcześniej jednak niż po upływie dwóch tygodni od terminu określonego dla syndyka), co pozwoli poszkodowanym osobom na skuteczniejsze ubieganie się o zaspokojenie roszczeń z Funduszu.

W art. 17 w ust. 1 i 2 projektu ustanowiono zasadę, że w przypadku upadłości ogłaszanych w innych państwach Fundusz wypłaca świadczenia wyłącznie na ręce pracowników oddziału (lub przedstawicielstwa), którego właściciel upadł, a nie zarządcy zagranicznemu, który zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego prowadzi to postępowanie na podstawie prawa obowiązującego w tym państwie, w którym ogłoszono upadłość głównej działalności przedsiębiorcy. Wobec tego, że ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze nie nadaje „zdolności upadłościowej” oddziałowi przedsiębiorstwa zagranicznego, funkcje syndyka, o których mowa w art. 7 projektu, musiałby spełniać ów zarządca zagraniczny, co uniemożliwiłoby sprawne i zgodne z polskim prawem zaspokojenie roszczeń pracowników pracujących w Polsce.

W poszczególnych punktach ust. 1 wskazano, których przypadków niewypłacalności ta zasada dotyczy.

W ust. 3 ustanowiono zasadę, że w przypadkach gdy nie jest w Polsce uznawane przez polski sąd ogłoszenie upadłości przedsiębiorcy zagranicznego (instytucje kredytowe i zakładu ubezpieczeń), a zarazem postanowienie sądu zagranicznego nie jest w Polsce obwieszczane (wszystkie przypadki orzeczenia, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu niewystarczalności aktywów do pokrycia kosztów wszczęcia tego postępowania – w odniesieniu do przedsiębiorcy zagranicznego albo wobec instytucji kredytowej lub zakładu ubezpieczeń) – na przedstawiciela (osobę reprezentującą) przedsiębiorcę w oddziale nałożono obowiązek przekazywania dokumentów świadczących o zajściu niewypłacalności pracodawcy kierownikowi Biura Terenowego FGŚP oraz powiadamiania o tym pracowników oddziału, którzy mogą wówczas wystąpić do tego kierownika o wypłatę świadczeń.

W ust. 4 sprecyzowano, jakie fakty i dokumenty są, w poszczególnych przypadkach niewypłacalności, postawą do wypłaty świadczeń przez kierownika BT FGŚP.

Przepis art. 18 projektu przewiduje, że w postępowaniu, o którym mowa w art. 15-17 projektu, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów dotyczących wydawania decyzji i postanowień (art. 7 ust. 4 ustawy dotychczasowej).

W art. 19 projektu w celu realizacji art. 8b ust. 1 dyrektywy nałożono na kierowników Biur Terenowych FGŚP i Dyrektora Krajowego Biura obowiązek powiadamiania instytucji gwarancyjnych innych państw o ochronie roszczeń pracowniczych zrealizowanej w Polsce.

Zgodnie z postanowieniem art. 8b ust. 1 sekcji IIIa „Postanowienia dotyczące sytuacji transnarodowych”:

„Do celów wykonania art. 8a Państwa Członkowskie ustanawiają przepis dotyczący wymiany istotnych informacji między swoimi właściwymi władzami administracyjnymi i/lub instytucjami udzielającymi gwarancji określonymi w art. 3, umożliwiając w szczególności powiadamianie instytucji udzielającej gwarancji odpowiedzialnej za spełnienie roszczeń pracowników kwot pozostających do spłaty.”.

W art. 20 projektu, analogicznie jak w art. 8 ust. 1 ustawy dotychczasowej, zawarto regulacje dotyczące odmowy wypłaty świadczeń oraz rozstrzygnięcia przez sądy sporów powstających na tym tle.

Przepis art. 21 projektu przewiduje, że środki finansowe Funduszu przekazane na wypłatę świadczeń mogą podlegać egzekucji prowadzonej jedynie na rzecz osób, dla których zostały przekazane. Ze świadczeń wypłacanych z Funduszu mogą być potrącanie zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, składki na ubezpieczenia społeczne finansowane ze środków ubezpieczonego, składki na ubezpieczenie zdrowotne, a także należności alimentacyjne na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy do potrącenia tych należności z wynagrodzenia za pracę.

W stosunku do art. 9 ustawy dotychczasowej zmiana polega jedynie na usunięciu rozbieżności między przepisem ustawy dotychczasowej a przepisami ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Ustawa dotychczasowa nie przewidywała potrącania ze świadczeń wypłacanych ze środków Funduszu składek na ubezpieczenia społeczne finansowanych ze środków ubezpieczonego, natomiast ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych nie zwalnia płatników składek z tego obowiązku (płatnikiem jest syndyk, który wstępuje w rolę płatnika z tytułu zobowiązań upadłego pracodawcy) ani nie wyłącza wypłat ze środków Funduszu z podstawy wymiaru tych składek. Składki były przez Fundusz potrącanie i przekazywane do ZUS, celem niepozbawiania pracowników prawa do rent i emerytur.

Przepis art. 22 projektu zawiera delegację do wydania aktu wykonawczego dotyczącego m.in. wzoru wykazów i wniosków, którą w stosunku do art. 11 ustawy dotychczasowej uzupełniono o wytyczne dotyczące treści aktu.

Rozdział 5 projektu dotyczy zakresu i trybu zwrotu środków Funduszowi.

W art. 23 projektu regulacje zawarte w ustępie 1 i 2 są analogiczne jak w art. 10 ust. 1 i 2 ustawy dotychczasowej. Zasadniczo zmieniono regulacje dotychczasowych ust. 3 i 4. Zrezygnowano z przepisu, że po spłacie należności głównych ze środków budżetu państwa spłata należnych odsetek ulega umorzeniu z mocy ustawy – ponieważ

został zrealizowany. Zrezygnowano też z możliwości odstępowania w całości lub w części od dochodzenia zwrotu wypłaconych świadczeń, a także naliczonych odsetek po spłacie należności głównej, ponieważ były to regulacje stosowane do spłaty pożyczek, udzielanych do 2001 r. Po czterech latach regulacja ta nie jest potrzebna.

Doprecyzowano natomiast uprawnienia Funduszu do określania warunków zwrotu wypłaconych świadczeń, a także naliczonych odsetek, określając, w odniesieniu do jakich osób fizycznych lub prawnych Fundusz może podejmować takie decyzje. Podmioty te podzielono na przypadki, w których decyzje Funduszu nie stanowią pomocy publicznej oraz które taką pomoc stanowią, a wówczas jest to pomoc udzielana na zasadzie de minimis. Ponadto w art. 23 w ust. 5 i 6 projektu określono przypadki, w których Fundusz umarza należności.

Zachowano zasadę, że dysponent Funduszu może upoważnić Dyrektora Krajowego Biura Funduszu do wykonywania tych czynności (ust. 7 projektu).

Ustanowiono dodatkowy przepis (ust. 8 projektu), że w postępowaniach transnarodowych nie ma zastosowania zasada, że wypłata świadczeń z Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na Fundusz roszczenia wobec pracodawcy. Postanowienia dyrektywy takiej możliwości nie przewidują, co Komisja Europejska potwierdziła jednoznacznie w toku specjalnie w tym celu odbytych konsultacji. Stanowisko Komisji było kategoryczne i to zarówno w odniesieniu do ew. roszczeń Funduszu wobec przedsiębiorców zagranicznych, jak i w odniesieniu do instytucji gwarancyjnych innych państw członkowskich UE. Stanowisko uzasadniono tym, że w niektórych państwach członkowskich UE nie jest stosowana, nawet w postępowaniach krajowych, zasada prawa instytucji do zwrotu wypłaconych środków. Szczególnie ma to miejsce w przypadkach, gdy instytucja gwarancyjna otrzymuje środki z budżetu państwa członkowskiego. Zatem żądanie zwrotu środków przez polską instytucję gwarancyjną postrzegane byłoby jako nierówne traktowanie niewypłacalnych podmiotów.

W rozdziale 6 projektu zawarto przepisy dotyczące finansowania Funduszu.

W art. 24 projektu, analogicznie jak w art. 12 ust. 1-3 ustawy dotychczasowej, zamieszczono przepisy określające status prawny Funduszu oraz jego dysponenta.

W art. 25-27 projektu określono dochody i przychody Funduszu oraz dopuszczono możliwość zaciągania kredytów i pożyczek przez dysponenta Funduszu, jak również określono przeznaczenie środków Funduszu (art. 13, 13a i 14 ustawy dotychczasowej).

W art. 25 projektu, analogicznie jak w art. 13 ustawy dotychczasowej, wśród dochodów Funduszu wymienione są dochody z tytułu zbycia akcji i udziałów objętych przez Fundusz przed dniem 1 stycznia 2002 r. W dotychczasowej ustawie zbywcą akcji i udziałów jest Agencja Rozwoju Przemysłu S.A., ponieważ postanowieniami art. 8 ustawy z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, ustawy o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest, ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego oraz ustawy o ułatwieniu zatrudnienia absolwentom szkół (Dz. U. Nr 154, poz. 1793) Agencja była zobowiązana do zbycia akcji i udziałów w spółkach handlowych objętych przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w terminie nie dłuższym niż do dnia 31 grudnia 2003 r. Niewielka część trudno zbywalnych akcji/udziałów nie została zbyta, zatem zgodnie z brzmieniem art. 25 ust. 1 pkt 8 projektu zbywcą będzie Fundusz. Zbycie akcji i udziałów jest konieczne z uwagi na treść niezmienionego artykułu 5 lit. a dyrektywy:

„Państwa Członkowskie ustalają szczegółowe zasady organizacji, finansowania i funkcjonowania instytucji gwarancyjnych, szczególnie przestrzegając następujących zasad: aktywa instytucji są niezależne od kapitału obrotowego pracodawców i nie mogą być zajęte w trakcie postępowania upadłościowego.”

Brzmienie art. 26 projektu jest analogiczne jak brzmienie art. 13a ustawy dotychczasowej. Zgodnie z tym przepisem dysponent Funduszu może, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zaciągać kredyty i pożyczki na zaspokajanie niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, o których mowa w art. 12 projektu.

W art. 27 projektu, w stosunku do regulacji zawartej w art. 14 ustawy dotychczasowej, zastąpiono regulację, że nadwyżki bilansowe środków Funduszu mogą być lokowane wyłącznie „w bankach państwowych”, regulacją: „na rachunkach bankowych w bankach mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”, zgodnie z postanowieniami ustawy o finansach publicznych (ust. 2 pkt 1).

W art. 28 projektu, w stosunku do regulacji zawartej w art. 17 ustawy dotychczasowej, na wniosek Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, nie ujęto dotychczasowej regulacji, zgodnie z którą zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej określone w odrębnych przepisach nie mają obowiązku opłacania składki na Fundusz.

Przepisy art. 29 i 30 projektu, analogiczne jak art. 18 i 19 ustawy dotychczasowe, dotyczą opłacania i poboru składki na Fundusz.

W rozdziale 7 zamieszczono przepisy dotyczące organizacji Funduszu.

W art. 31 projektu, w sposób analogiczny jak w art. 12 ust. 4-7 ustawy dotychczasowej, uregulowano sposób organizacji Funduszu, Krajowego Biura Funduszu oraz Biur Terenowych Funduszu, przy czym w art. 31 w ust. 1 projektu określono podległość Biur Terenowych Funduszu Krajowemu Biuru, co dotychczas wynikało z rozporządzenia wykonawczego.

Przepisy art. 32-38 projektu określają zasady naboru kandydatów do zatrudnienia na wolne stanowiska pracy w Biurach Funduszu w sposób analogiczny jak w art. 12a-12g ustawy dotychczasowej. Omawiane przepisy projektu posługują się pojęciem „Biuro” w miejsce błędnie użytych w ustawie dotychczasowej wyrazów „Agencja” lub „urząd”.

W art. 39 projektu doprecyzowano, w stosunku do określonych w art. 15 ustawy dotychczasowej, zadania Naczelnej Rady Zatrudnienia jako ciała opiniodawczo-doradczego dysponenta Funduszu. Zmiana jest konieczna z uwagi na to, że w ustawie dotychczasowej znajduje się regulacja, zgodnie z którą NRZ została powołana na

podstawie (już nieobowiązujących) przepisów ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

art. 40

W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy – w art. 32i uchyla się ust. 5. Ustęp ten określał wyłączenie stosowania art. 10 ust. 3 ustawy dotychczasowej. Projektowana ustawa nie przewiduje analogicznej regulacji jak wynikająca z art. 10 ust. 3 ustawy dotychczasowej, tym samym wyłączenie należy skreślić.

art. 41

Proponuje się dokonanie zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.) polegającej na dodaniu (art. 22 w ust. 4) pkt 6 poszerzającego zadania Naczelnej Rady Zatrudnienia o realizację zadań określonych w przepisach o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

art. 42

Proponuje się dokonanie zmian w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.). W art. 30 w ust. 1 pkt 7 oraz art. 34 proponuje się nadać brzmienie, które:

- będzie korespondowało z art. 44 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209, z późn. zm.),
- ma znaczenie dla działań Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, szczególnie w przypadkach, gdy Fundusz jest zmuszony poszukiwać informacji

o stanie prawnym pracodawcy po otrzymaniu wniosku pracownika, byłego pracownika lub „wdów i sierot” po nich.

Przepisy właściwe dla już nieobowiązującego Prawa upadłościowego: „informacje o ogłoszeniu upadłości, umorzeniu i zakończeniu tego postępowania” uzupełniono o orzeczenia sądów określone w Prawie upadłościowym i naprawczym.

art. 43.

Proponuje się w tym przepisie zastosowanie przejściowej regulacji, pozwalającej Funduszowi na zaspokojenie roszczeń pracowniczych w przypadkach, gdy osoba będąca byłym pracownikiem – lub „spadkobiercą po nim” – pomimo prawomocnego wyroku sądu przeciwko pracodawcy zlikwidowanemu czy upadłemu, lub który w inny sposób zakończył swój byt prawny, nie doszła skutecznie roszczeń, np. komornik umorzył postępowanie egzekucyjne z braku majątku, na którym egzekucja mogłaby być skuteczna. Planowana regulacja nie dotyczy wyroków sądowych przeciwko Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – te bowiem są przez Fundusz wykonywane. Postanowienia ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy określają maksymalny upływ czasu pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy a datą niewypłacalności pracodawcy oraz terminy składania do Funduszu wniosków indywidualnych. Dochodzenie roszczeń od pracodawcy z powództwa cywilnego powoduje niejednokrotnie, że terminy ustawowe nie są dotrzymane. W takich przypadkach, gdyby nie wprowadzono proponowanego przepisu przejściowego – roszczenia nigdy nie zostałyby zaspokojone.

Ustęp 3 dotyczy przypadków nie wypłacenia świadczeń z uwagi na przepis przejściowy, ograniczający definicję „spraw w toku” zawarty w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz. U. Nr 155, poz. 1287, z 2003 r. Dz. U. Nr 56, poz. 498, Nr 202, poz. 1956, z 2004 r. Nr 82, poz. 745 i z 2005 r. Nr 101, poz. 851), który wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 maja 2005 r. – Sygn. Akt P7/04 został uznany za niezgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej.

art. 44-48

Przepisy tych artykułów przewidują zachowanie dotychczasowych struktur Funduszu. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań Funduszu proponuje się, aby pracownicy zatrudnieni dotychczas w Krajowym Biurze Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Biurach Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stali się pracownikami odpowiednio Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w rozumieniu projektowanej ustawy.

Podobnie w odniesieniu do Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i kierowników Biur, powołanych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy proponuje się, aby pozostali na dotychczasowych stanowiskach.

Ponadto w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu zaspakajania roszczeń pracowniczych ze środków Funduszu proponuje się, aby środki pieniężne, aktywa trwałe i inne składniki majątkowe, należności i zobowiązania Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych utworzonego na podstawie ustawy dotychczasowej, stały się środkami pieniężnymi, aktywami trwałymi i innymi składnikami majątkowymi, należnościami i zobowiązaniami Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w rozumieniu projektowanej ustawy. Analogicznie struktury Funduszu będące stronami zawartych umów, stają się stronami w rozumieniu projektowanej ustawy, a stronami toczących się postępowań stają się strony określone w projekcie.

Proponuje się także uregulowania dotyczące spraw wszczętych i niezakończonych.

art. 49

W pkt 1 uchyla się ustawę z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, którą zastąpić ma projektowana ustawa.

W pkt 2 uchyla się nieaktualną, zrealizowaną wiele lat temu, ustawę z dnia 28 czerwca 1995 r. o zaspokajaniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych niektórych świadczeń przysługujących emerytom i rencistom.

art. 50

Proponuje się wejście w życie projektowanej ustawy pierwszego dnia miesiąca, przypadającego po upływie co najmniej 14 dni od dnia ogłoszenia. Taki termin wejścia w życie ma na celu umożliwienie zaznajomienia się z nową ustawą, a jednocześnie proponowane wejście w życie z pierwszym dniem miesiąca jest podyktowane zasadami obowiązującymi przy poborze składek na Fundusz, które są pobierane w okresach miesięcznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowana ustawa pozostaje bez wpływu na sytuację pracodawców opłacających składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, ponieważ stopa składki nadal będzie określana w ustawach budżetowych. Fundusz podejmie wypłatę należności pracowniczych, w przypadkach zmiany postępowania upadłościowego tzw. „układowego” na „likwidacyjne”, co powinno ułatwić upadłościowe postępowanie likwidacyjne. Zgodnie z orzeczeniami sądów Fundusz chronił roszczenia przede wszystkim pracodawców podlegających upadłości tzw. „układowej”. W znacznie szerszym stopniu niż dotychczas będzie zabezpieczony interes poszczególnych obywateli.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Projekt został poddany uzgodnieniom międzyresortowym i konsultacjom w trybie ustaw o związkach zawodowych oraz o organizacjach pracodawców. Projekt otrzymały następujące organizacje:

- 1) NSZZ Solidarność;
- 2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 3) Forum Związków Zawodowych;
- 4) Konfederacja Pracodawców Polskich;
- 5) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 6) Związek Rzemiosła Polskiego – nie przedstawił opinii;
- 7) Business Centre Club, Związek Pracodawców – nie przedstawił opinii.

W przesłanym do uzgodnień projekcie zaproponowano powołanie Rady Funduszu, z uwagi na to, że w końcu 2003 r. prowadzony był przez przedstawicieli organizacji zasiadających w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych dialog autonomiczny, którego zwieńczeniem było zawarcie 23 grudnia 2003 r. porozumienia: „W najlepiej pojmowanym interesie Pracowników i Pracodawców – dla Dobra Wspólnego”. Porozumienie zostało przedłożone stronie rządowej Trójstronnej Komisji. Sygnatariuszami porozumienia były Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Konfederacja Pracodawców Polskich, Business Centre Club – Związek Pracodawców i Związek Rzemiosła Polskiego ze strony pracodawców i Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych ze strony związków zawodowych. NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” i Forum Związków Zawodowych w porozumieniu nie uczestniczył.

Porozumienie określało zakres oczekiwanych zmian w kilku ustawach, w tym projekty ich nowelizacji. Jednym z nich był projekt nowelizacji ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy dotyczący powołania Rady – ciała opiniodawczo-doradczego ds. Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W warstwie merytorycznej, w tym szczególnie co do zadań Rady Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, przedłożoną propozycję strona rządowa zaaprobowała.

Spośród pięciu sygnatariuszy porozumienia dwaj nie przedstawili opinii do projektu ustawy, Lewiatan i OPZZ pozytywnie odnieśli się do propozycji powołania Rady Funduszu, KPP poddała w wątpliwość zasadność powołania Rady obecnie – opowiadając się za jej powołaniem po przywróceniu udzielania pożyczek przez Fundusz. Propozycję powołania Rady poparło Forum Związków Zawodowych. NSZZ Solidarność negatywnie zaopiniował projekt ustawy w całości – podkreślając oczekiwanie na powołanie organu nadzorczo-kontrolnego, a nie opiniodawczo-doradczego. Organ nadzorczy miałby dawać uprawnienie partnerom społecznym m.in. do wypłacania jednorazowych świadczeń w związku z przejściowymi trudnościami finansowymi pracodawców (udzielania pożyczek).

Wobec zaistniałej rozbieżności opinii i oczekiwań, pozostawiono w projekcie funkcje opiniodawczo-doradcze Naczelnej Radzie Zatrudnienia.

Niektórzy partnerzy społeczni postulowali przywrócenie, skreślonego z dniem 1 stycznia 2002 r., art. 4 stanowiącego o udzielaniu pożyczek „w razie nie wypłacenia pracownikom wynagrodzenia za pracę w związku z przejściowymi trudnościami

finansowymi pracodawcy, utrzymującymi się dłużej niż miesiąc”. W związku z tym zapowiedziane zostało opracowanie i przedstawienie nowej koncepcji udzielania pomocy pracodawcom, w której zostanie uwzględniony fakt wydania przez Komisję Europejską Komunikatu Komisji: „Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw” (2004/C 244/02) (Tekst mający znaczenie dla EOG). Warunki udzielania pomocy określone w Wytycznych wymagają pogłębionej analizy, po czym rozważone zostanie ustanowienie „programu pomocowego” podlegającego notyfikacji Komisji Europejskiej, bądź przyjęcie zasady, że będzie udzielana pomoc indywidualna, wymagająca każdorazowo zgody Komisji Europejskiej. Aktualnie prowadzone są w UOKiK prace nad weryfikacją tłumaczenia wytycznych na język polski. UOKiK podejmie współpracę z MPiPS w tym zakresie.

W odniesieniu do pozostałych przepisów projektu ustawy partnerzy społeczni zgłosili uwagi redakcyjne, a także:

- OPZZ wyraził negatywną opinię wobec ograniczenia zakresu ochrony roszczeń (do nie tych samych pracowników) przy ponownym wystąpieniu niewypłacalności tego samego pracodawcy; opinia nie może być uwzględniona, ponieważ dyrektywa nakazuje w takich przypadkach chronić roszczenia tylko raz; sukcesem negocjacyjnym było uzyskanie zgody Komisji Europejskiej na zapisane w projekcie rozwiązanie,
- Forum Związków Zawodowych zgłosiło uwagę, że przy zmianie upadłości „układowej” na „likwidacyjną” ponownie zachodzi niewypłacalność, co najprawdopodobniej uznano za błąd; przyjęcie uwagi oznaczałoby ograniczenie ochrony roszczeń; w KE zabiegaliśmy o zgodę na uznanie dwóch przesłanek,
- Lewiatan zgłosiło zastrzeżenie do zastąpienia „sztywnego” terminu na składanie wniosków indywidualnych regulacją bezterminową, z uwagi na możliwość, że w długim czasie będą składane wnioski, co utrudni weryfikacje uprawnień; Fundusz, który będzie realizował ustawę takiego problemu nie zgłosił.

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego w toku posiedzenia odbytego w dniu 22 lutego 2006 r. pozytywnie zaopiniowała projekt.

Projektowana regulacja była przedmiotem opinii Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów. Rada Legislacyjna zgłosiła uwagi redakcyjne i do systematyki ustawy,

które w wyniku dalszych prac nad projektem zostały uwzględnione, nastąpiła bowiem zmiana konstrukcji projektu. Nie zostały uwzględnione uwagi, które tym samym stały się nieaktualne. Nie uwzględniono sugestii Rady co do:

- usunięcia z projektu jednego z przepisów, niezbędnego z uwagi na wymóg dyrektywy jednoznacznego wskazania stosowanych w ustawodawstwie krajowym wyłączeń,
- usunięcia z kręgu osób podlegających ochronie osób zatrudnionych na umowach agencyjnych i nie stosowania wyłączeń określonych w art. 2 ust. 2 projektu, z uwagi na to, że dyrektywa nie zakazuje stosowania takich rozwiązań,
- zawarcia przepisu, że termin do składania wniosków określonych w przepisie przejściowym, „nie podlega przywróceniu”, ponieważ uznano to za niecelowe,
- zawarcia przepisu o likwidacji spółdzielni, czego nie uczyniono z uwagi na postanowienia Działu XII ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa

Wdrożenie przepisów projektowanej ustawy spowoduje dodatkowe wydatki ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na realizację współpracy z instytucjami gwarancyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, której koszt jest aktualnie niemożliwy do oszacowania. Zakres wymiany informacji zostanie uzgodniony w toku konsultacji, inicjowanych przez Komisję Europejską, z przedstawicielami innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Wzrost wypłat świadczeń wystąpi z uwagi na:

- 1) poszerzenie katalogu tytułów roszczeń zaspakajanych ze środków Funduszu:
 - o ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy; w latach gdy tytuł ten był zaspakajany, wypłaty stanowiły średnio 14,6 % w relacji do kwoty wypłacanych wynagrodzeń; w relacji do wypłat wynagrodzeń; wg przewidywanego wykonania 2005 r. (99,5 mln zł) wypłaty rocznie wyniosą ok. 14,5 mln zł,
 - odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia; w okresie j.w. przeciętnie wypłaty te stanowiły 18,7 %, szacując analogicznie wypłaty rocznie wyniosą ok. 18,6 mln zł.

Łącznie ze składkami na ubezpieczenia społeczne rocznie wypłaty wyniosą ok. 40,0 mln zł.

- 2) wydłużenie okresu referencyjnego z sześciu do dziewięciu miesięcy; liczba osób zwalnianych w okresie pomiędzy dziewięcioma a sześcioma miesiącami poprzedzającymi dzień niewypłacalności nie jest możliwa do ustalenia, niemniej zważywszy, że osoby te będą objęte wszystkimi tytułami wypłat z poszerzonego katalogu, łącznie z odprawami z tytułu rozwiązania stosunku pracy, roczne poziom wypłat może osiągnąć poziom ok. 60-70 mln zł.
- 3) ustanowienie zasady, że po zaistnieniu kolejnych przesłanek niewypłacalności, Fundusz będzie zaspakajał roszczenia pracowników, którzy nie byli objęci ochroną przy poprzedniej przesłance, co będzie miało przede wszystkim zastosowanie przy zmianie sposobu prowadzenia upadłości z „układowej” na „likwidacyjną”, może spowodować (zważywszy, że wypłaty będą dokonywane wg poszerzonego katalogu), wzrost wypłat świadczeń o 50%-100% wypłat w 2005 r., czyli o kwotę od 150 mln zł do 300 mln zł.
- 4) wypłatę świadczeń w przypadkach upadłości transnarodowych; skala skutków objęcia ochroną roszczeń pracowniczych pracowników oddziałów i przedstawicielstw w przypadkach szeroko rozumianego pojęcia upadłości przedsiębiorców zagranicznych nie jest aktualnie możliwa do oszacowania.

Wzrost wypłat świadczeń zostanie finansowany z bieżących przychodów i dochodów Funduszu, a także na zwiększone wypłaty zostaną przeznaczone środki finansowe zgromadzone przez Fundusz w okresie jego sanacji (aktualnie jest to kwota ok. 770 mln zł).

Projektowana ustawa nie spowoduje wydatków ze środków budżetu państwa. Fundusz nie jest aktualnie zasilany dotacją budżetową, aczkolwiek takie zasilenie jest teoretycznie możliwe.

4. Wpływ na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, sytuację i rozwój regionalny

Projektowana ustawa pozostanie bez wpływu na rynek pracy oraz wewnętrzną konkurencyjność podmiotów gospodarczych, z uwagi na niewielką skalę pomocy publicznej jaka będzie udzielana przez określanie warunków zwrotu (raty) należności Funduszu w przypadkach działalności gospodarczej prowadzonej w procesach likwidacji lub upadłości.

Ustawa pozostanie bez wpływu na zewnętrzną konkurencyjność z uwagi na analogiczną skalę ochrony roszczeń pracowniczych we wszystkich państwach stosujących zasady ochrony roszczeń zgodne art. 8a ust. 1 dyrektywy, zawartym w dodanej do dyrektywy sekcji IIIa „Postanowienia dotyczące sytuacji transnarodowych” , który stanowi, że:

„jeżeli przedsiębiorstwo prowadzące działalność na terytorium co najmniej dwóch Państw Członkowskich jest niewypłacalne w rozumieniu art. 2 ust. 1, instytucją odpowiedzialną za spełnianie roszczeń pracowników kwot pozostających do spłaty jest instytucja w tym Państwie Członkowskim, na terytorium którego oni pracują lub stale pracują.”.

Ustawa nie wywrze także wpływu na politykę gospodarczą i regionalną państwa. Szerszy niż wg ustawy dotychczasowej zakres ochrony roszczeń przyczyni się do pełniejszego zaspokojenia należności obywateli, pozbawionych ich z powodu niewypłacalności pracodawcy.

Ustawa nakłada natomiast dodatkowe zadania na dysponenta Funduszu – ministra właściwego ds. pracy w ramach odpowiedzialności za zapewnienie realizacji ochrony roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Min.JP/660 /2006/ DP/sw

Warszawa, dnia 24.03. 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowno Pani Minister,

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-40-06) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z upoważnieniem Komitetu
Integracji Europejskiej

PODSEKRETARZ STANU
Tadeusz Kozek

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Krzysztof Michałkiewicz
Minister Pracy i Polityki Społecznej

SEKRETARZ RZĄDU
RZĄDOWYCH MINISTERSTW

2006-03-27

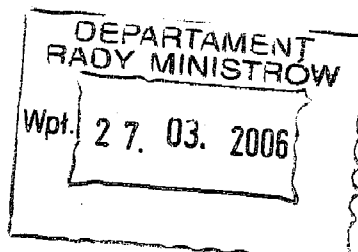

TABELA ZGODNOŚCI

1.	nr celex / nr naturalny / zmiany dyrektywy			
	32002L0074/2002/74/EC			
2.	tytuł dyrektywy			
	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/74/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniająca Dyrektywę Rady nr 80/987/EWG o zbliżaniu ustaw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy.			
3.	organ bądź organy administracji rządowej odpowiedzialne za transpozycję dyrektywy			
	Minister Pracy i Polityki Społecznej			
4.	wykaz aktów normatywnych transponujących przepisy dyrektywy			
	projekt ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy			
5.	przepis dyrektywy	przepis polski (jednostka redakcyjna/akt normatywny)	organ / organy administracji rządowej odpowiedzialne za transpozycję dyrektywy	ocena stanu transpozycji
	art. 1 pkt 2 nowe brzmienie art. 1 - ust. 1 - ust. 2 - ust. 3	art. 2 ust. 2 ; art. 9; art. 10 art. 2 ust. 2 art. 2 ust. 2; art. 10	MPiPS	pełna transpozycja
	art. 1 pkt 2 nowe brzmienie art. 2 - ust. 1, lit. a - ust. 1, lit. b - ust. 2 <i>zakaz wyłączeń</i> - ust. 3 (<i>zakaz ograniczeń czasu umowy</i>) - ust. 4	art. 3 ust. 1 pkt 1 – 3 art. 3 ust. 1 pkt 4 – 5; art. 8 ust. 1 pkt 1-6 art. 9 i 10 <i>nie zastosowano wyłączeń</i> <i>nie zastosowano ograniczeń</i> wyczerpują przepisy art. 8 ust. 1 pkt 2-6	MPiPS	pełna transpozycja

art. 1 pkt 3 nowe brzmienie art. 3	art. 3 ust. 2; art. 4 ust. 3; art. 5 ust. 3; art. 6 ust. 2; art. 8 ust. 2	MPiPS	pełna transpozycja
art. 1 pkt 3 nowe brzmienie art. 4 - ust. 1 i 2 - ust. 3 <i>powiadamianie Komisji</i>	art. 12 ust. 3 – 5 art. 14 ust. 1 – 4	MPiPS	pełna transpozycja nie wymaga transpozycji
art. 1 pkt 4 dodaje się art. 8a <i>w odniesieniu do art. 2 ust. 1 lit. a</i> <i>w odniesieniu do art. 2 ust. 1 lit. b</i> dodaje się art. 8b - ust. 1 - ust. 2	art. 4 ust. 1; art. 5 ust. 1; art. 6 ust. 1 pkt 1; art. 7 art. 4 ust. 2; art. 5 ust. 2; art. 6 ust. 1 pkt 2 art. 19 powiadamianie Komisji	MPiPS	pełna transpozycja pełna transpozycja nie wymaga transpozycji
art. 1 pkt 5 w art. 9 nowy ustęp	nie wprowadzono regresji w stosunku do wcześniejszych przepisów	MPiPS	pełna transpozycja
art. 1 pkt 6 w art. 10 nowa lit c	skorzystano z prawa do wyłączeń, art. 10	MPiPS	pełna transpozycja
art. 1 pkt 7 nowy art. 10a	powiadamianie Komisji Europejskiej o zmianach – po uchwaleniu ustawy	MPiPS	nie wymaga transpozycji

**Rozporządzenie
Ministra Pracy i Polityki Społecznej¹⁾
z dnia**

**w sprawie wykazów i wniosków o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych
Świadczeń Pracowniczych oraz trybu ich składania, a także przekazywania środków
finansowych i dokonywania wypłat świadczeń z Funduszu**

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr....., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzory wykazów i wniosków, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, art. 16 ust. 1 i art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) tryb:
 - a) składania wykazów i wniosków, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, art. 16 ust. 1 i art. 17 ust. 2 ustawy,
 - b) przekazywania środków finansowych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej „Funduszem”,
 - c) dokonywania wypłat świadczeń z Funduszu.

§ 2. Ustala się wzór:

- 1) zbiorczego wykazu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, o którym mowa w art. 15 ust.1 ustawy, zwanego dalej „wykazem”, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) wykazu uzupełniającego, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) wniosku zgłaszanego przez osobę, o której mowa w art. 16 ust. 1 i art. 17 ust. 2 ustawy, zwanego dalej „wnioskiem indywidualnym”, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Wykaz przygotowany jest w formie pisemnej przez pracodawcę, syndyka, likwidatora lub inną osobę sprawującą zarząd majątkiem pracodawcy, o których mowa w art. 15 ust.1 ustawy, zwanych dalej odpowiednio „podmiotem składającym”, i składany do kierownika Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych właściwego ze względu na siedzibę niewypłacalnego pracodawcy, zwanego dalej „Biurem Terenowym”, w trzech jednobrzmiących egzemplarzach.

2. Wykaz obejmuje, podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu, świadczenia z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych z okresów poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.

3. Do wykazu dołącza się:

- 1) kopię aktualnego odpisu z rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym lub kopię aktualnego zaświadczenia o wpisie do Ewidencji Działalności Gospodarczej;
- 2) zaświadczenie o nadaniu numeru identyfikacyjnego REGON oraz kopię decyzji o nadaniu numeru identyfikacji podatkowej NIP;

- 3) informację o numerze rachunku bankowego podmiotu składającego oraz nazwę banku, który ten rachunek prowadzi;
- 4) postanowienie sądu stwierdzające jedną z przesłanek niewypłacalności pracodawcy, o których mowa w art. 3 ust. 1 lub art. 6 ust. 1 pkt 3 lub art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy, lub dokumenty stwierdzające zaistnienie jednej z przesłanek niewypłacalności pracodawcy, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2-6 ustawy;
- 5) dokument określający dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lub art. 6 ust. 2 lub art. 8 ust. 2 ustawy;
- 6) oświadczenie podmiotu składającego o przysługiwaniu zwalnianym pracownikom odpraw pieniężnych, o których mowa w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844, Nr 213, poz. 2081, Nr 223, poz. 2217, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 551), oraz o ich wysokości;
- 7) oświadczenie podmiotu składającego, stwierdzające:
 - a) że pracownicy ujęci w wykazie, którym od wnioskowanych do zaspokojenia ze środków Funduszu świadczeń naliczono składki na ubezpieczenia społeczne, w okresie, który obejmuje podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu świadczenia z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, nie osiągnęli kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w gospodarce narodowej za dany rok kalendarzowy, o której mowa w art. 19 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.²⁾),
 - b) w przypadku gdy pracownicy, o których mowa w lit. a, osiągnęli w tym okresie kwotę ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, że naliczone składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, wykazane w wykazie, zawierają składki w ograniczonym, wskazanym w oświadczeniu, wymiarze lub że nie zawierają składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe;
- 8) oświadczenie podmiotu składającego o obowiązującej go stopie procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ustalonej zgodnie z ustawą z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673, z późn. zm.³⁾).

§ 4.1. Do wykazów uzupełniających stosuje się odpowiednio przepis § 3.

2. Wykazy uzupełniające obejmują świadczenia podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych z okresów następujących po dniu wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.

3. W przypadku gdy podmiot składający nie złożył wykazu, do składanego pierwszego wykazu uzupełniającego dołącza się dokumenty, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 1-6.

4. W przypadku gdy podmiot składający złożył wykaz albo składa kolejny wykaz uzupełniający nie dołącza do niego załączników, z wyjątkiem oświadczenia, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 6.

§ 5. 1. Kierownik Biura Terenowego przekazuje środki finansowe, o których mowa w art. 15 ust. 4 ustawy, na rachunek bankowy, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 3, i jednocześnie przesyła dwa egzemplarze zaakceptowanego wykazu podmiotowi składającemu.

2. Podmiot składający, niezwłocznie po otrzymaniu środków finansowych i zaakceptowanego wykazu, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, wypłaca świadczenia osobom uprawnionym, na podstawie wykazu zaakceptowanego przez kierownika Biura Terenowego.

3. Podmiot składający w terminie 30 dni od dnia otrzymania środków finansowych:

- 1) przekazuje na rachunek bankowy, z którego je otrzymał, różnicę między kwotą otrzymanych środków finansowych a kwotą wypłaconą osobom uprawnionym;
- 2) zwraca kierownikowi Biura Terenowego jeden egzemplarz wykazu zawierający potwierdzenia otrzymania świadczeń przez osoby uprawnione;
- 3) przekazuje do Biura Terenowego potwierdzenie odprowadzenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, składek na ubezpieczenie zdrowotne i ubezpieczenia społeczne oraz potwierdzenia przekazania należności alimentacyjnych.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się w przypadku wykazów uzupełniających.

§ 6. 1. Wniosek indywidualny składa się w formie pisemnej kierownikowi Biura Terenowego właściwego ze względu na siedzibę niewypłacalnego pracodawcy w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

2. Do wniosku indywidualnego dołącza się:

- 1) w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba będąca pracownikiem, byłym pracownikiem, osobą zatrudnioną na innej podstawie niż stosunek pracy, o której mowa w art. 10 ustawy, lub osoba, która była na tej podstawie zatrudniona - oświadczenie wnioskodawcy, że w okresie, za który zostały niezaspokojone roszczenia pracownicze objęte wnioskiem indywidualnym osoba ta nie była małżonkiem pracodawcy, a także jego dzieckiem własnym, dzieckiem drugiego małżonka lub dzieckiem przysposobionym, rodzicem, macochą lub ojczymem, osobą przysposabiającą, a także rodzeństwem, wnukiem, dziadkiem, zięciem lub synową, bratową, szwagierką lub szwagrem, a także osobą wykonującą pracę zarobkową w gospodarstwie domowym, o których mowa w art. 10 ustawy;
- 2) w przypadku gdy wnioskodawcą jest uprawniony do renty rodzinnej członek rodziny zmarłego pracownika, zmarłego byłego pracownika, zmarłej osoby, która była zatrudniona na innej podstawie niż stosunek pracy, o której mowa w art. 10 ustawy, oświadczenie wnioskodawcy, że zmarła osoba nie była małżonkiem pracodawcy, a także jego dzieckiem własnym, dzieckiem drugiego małżonka lub dzieckiem przysposobionym, rodzicem, macochą lub ojczymem, osobą przysposabiającą, a także rodzeństwem, wnukiem, dziadkiem, zięciem lub synową, bratową, szwagierką lub szwagrem, a także osobą wykonującą pracę zarobkową w gospodarstwie domowym, o których mowa w art. 10 ustawy;
- 3) dowody potwierdzające uprawnienie do skorzystania przez wnioskodawcę ze świadczeń określonych w ustawie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, do wniosku indywidualnego dołącza się również dokumenty potwierdzające śmierć osoby, o której mowa w ust. 2 pkt 1 oraz uprawnienie wnioskodawcy do renty rodzinnej.

§ 7. 1. Kierownik Biura Terenowego, do którego został złożony wniosek indywidualny, występuje do podmiotu, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy, wskazanego we wniosku indywidualnym, o przekazanie w terminie 7 dni informacji dotyczących:

- 1) daty i okoliczności wystąpienia niewypłacalności pracodawcy;
- 2) spełnienia warunków określonych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników;

- 3) łącznej kwoty niezaspokojonych roszczeń pracowniczych pracownika, byłego pracownika, osoby zatrudnionej na innej podstawie niż stosunek pracy, o której mowa w art. 10 ustawy, lub osoby, która była na tej podstawie zatrudniona, której dotyczy wniosek indywidualny, z wyszczególnieniem kwot, tytułów wypłat i okresów nie wypłacania tych roszczeń osobie do nich uprawnionej;
- 4) potrąceń należności alimentacyjnych z wynagrodzenia osoby, o której mowa w § 6 ust. 2 pkt 1, dokonywanych na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm. ⁴⁾);
- 5) podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 7.

§ 8. 1. Kierownik Biura Terenowego zawiadamia osobę uprawnioną oraz podmiot, o którym mowa w § 7 ust. 1, o terminie i wysokości zatwierdzonych do wypłaty z Funduszu świadczeń, wypłaca osobie uprawnionej świadczenia z Funduszu w siedzibie Biura Terenowego lub dokonuje przelewu na rachunek bankowy wskazany przez osobę uprawnioną.

2. W przypadku gdy osobą uprawnioną, o której mowa w ust. 1, jest wnioskodawca, o którym mowa w § 6 ust. 2 pkt 1, Kierownik Biura Terenowego dokonuje wpłat składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz dokonuje potrąceń i przekazuje należności alimentacyjne.

3. W przypadku gdy osobą uprawnioną, o której mowa w ust. 1, jest wnioskodawca, o którym mowa w § 6 ust. 2 pkt 2, Kierownik Biura Terenowego dokonuje wpłat zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych.

§ 9. 1. W przypadku gdy kierownik Biura Terenowego stwierdzi, że w okresie między dniem złożenia wykazu lub wykazu uzupełniającego a dniem przekazania środków finansowych na rachunek bankowy, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 3, i przesłania zaakceptowanego wykazu lub wykazu uzupełniającego podmiotowi składającemu nastąpiła zmiana wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy, Kierownik Biura Terenowego niezwłocznie zawiadamia podmiot składający o konieczności ponownego złożenia wykazu lub wykazu uzupełniającego, o którym mowa w § 3 ust. 1, w którym uwzględnia się aktualną wysokość tego wynagrodzenia.

2. W przypadku wniosku indywidualnego Kierownik Biura Terenowego zatwierdza do wypłaty świadczenia uwzględniając wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującą w dniu wypłaty lub dokonania przelewu, o którym mowa w § 8.

§10. Podmiot składający oraz osoby uprawnione zawiadamiają kierownika Biura Terenowego o każdej zmianie okoliczności mających wpływ na uprawnienie do świadczeń ze środków Funduszu.

§ 11. Traci moc rozrządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 18 marca 2005 r. w sprawie wykazów i wniosków o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanego Świadczeń Pracowniczych (Dz. U. Nr 61, poz. 539).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER PRACY
i POLITYKI SPOŁECZNEJ

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 220, poz. 1891).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 86, poz. 732, Nr 132, poz. 1110, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 150, poz. 1248, Nr 163, poz. 1362, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1412, Nr 183, poz. 1538, Nr 184, poz. 1593 i Nr 249, poz. 2104.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 83, poz. 760, Nr 223, poz. 2217 oraz 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135, Nr 121, poz. 1264 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1366.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398.

Załącznik nr 1Oznaczenie podmiotu składającego ¹⁾

(nazwa i adres)

Nr identyfikacyjny REGON.....

NIP.....

Nazwa banku i numer rachunku bankowego

ZBIORCZY WYKAZ**niezaspokojonych roszczeń pracowniczych
w okresie poprzedzającym datę niewypłacalności pracodawcy**

(miejsowość i data)

Kierownik Biura Terenowego
Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych
w.....²⁾

Składany na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr ..., poz.). Oświadczam, że od dnia..... roku znajduję się w warunkach niewypłacalności, w rozumieniu art. ... ust. ... wyżej wymienionej ustawy, z uwagi na ³⁾

oraz, że:

- 1) osoby ujęte w przedstawionym wykazie są pracownikami, w rozumieniu art. 10 tej ustawy,
- 2) osobom ujętym w przedstawionym wykazie nie były wypłacone – wnioskowane do wypłaty - świadczenia w związku z niewypłacalnością, która zaistniała wcześniej w odniesieniu do tego samego pracodawcy, w rozumieniu art. 13 tej ustawy.

Lp. ⁴⁾	Imię i nazwisko uprawnionego nr PESEL ^{4), 5)}	Adres zamieszka- nia uprawnionego	Podstawa prawna świadczenia pracy ⁶⁾	Kwoty niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, wykazanych w załączniku A do zbiorczego wykazu									Łączna kwota wnioskowanych do wypłaty świadczeń z FGŚP (suma kwot z kolumn od 5 do 13)	Kwota składek na ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe i wypadkowe finansowana ze środków płatnika/pracodawcy, ustalona odpowiednio dla kwoty z kolumny 14 ¹⁰⁾
				Wynagrodzenia ⁷⁾			ekwiwalentu za urlop ^{7a)}	odszkodowanie z art. 36 ¹ Kp ^{8), 9)}		Odprawy pieniężnej ^{8), 9)}				
				I m-c	II m-c	III m-c		I m-c	II m-c	I m-c	II m-c	III m-c		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Suma strony														
Z przeniesienia														
Do przeniesienia razem ^{*)}														

1. Niniejszy zbiorczy wykaz jest składany w związku z niewypłacalnością pracodawcy, która zaistniała po raz pierwszy/drugi/trzeci^{*)}

2. Poprzednie zbiorcze wykazy zostały złożone w dniu:, przez/w dniu:, przez^{*)}

3. W związku z niewypłacalnością pracodawcy, która zaistniała wcześniej wykazy uzupełniające były składane w dniu:, przez/w dniu: ...
....., przez^{*)}

^{*)} niepotrzebne skreślić

wnioskowanych do zaspokojenia ze środków FGŚP, w wysokości skorygowanej, zgodnie z art. 14 ustawy, do poziomu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia												
Zatwierdzono do wypłaty z FGŚP ¹¹⁾			Potrącenia ¹²⁾							Kwota do wypłaty netto ¹³⁾	Data wypłaty i podpis uprawnionego	Uwagi
Kwota na rzecz uprawnionego pracownika	Kwota składek na ubezpieczenia społeczne finansowana ze środków pracodawcy	Łącznie (suma kwot z kolumn 16 i 17)	Kwota zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych od zatwierdzonych do wypłaty świadczeń, z tego:		Kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne opłacana w ZUS pobierana z dochodu ubezpieczonego ¹²⁾	Kwoty składek na ubezpieczenia społeczne finansowanych ze środków pracownika			Kwota z tytułu alimentów			
			Kwota zaliczki odprowadzana do urzędu skarbowego	Kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne opłacana w ZUS (7,75% podstawy wymiaru)		Emerytalne	Rentowe	Chorobowe				
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
Na łączną kwotę..... zł												
słownie:..... zł												
.....									
(Główny księgowy)			(Data)		(Kierownik Biura Terenowego FGŚP)							
Bank.....						do składania oświadczeń woli w imieniu podmiotu składającego ¹⁴⁾						
Nr r-ku bankowego FGŚP.....												

Objaśnienia do zbiorczego wykazu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych w okresie poprzedzającym dzień niewypłacalności pracodawcy (wykazu):

- 1) Podmiotem składającym zbiorczy wykaz jest pracodawca, likwidator, syndyk lub inna osoba sprawująca zarząd majątkiem pracodawcy, której oznaczenie należy podać.
Przy wypełnianiu wykazu pracodawcy zatrudniający osoby niepełnosprawne uwzględniają składki na ubezpieczenia społeczne tych osób tylko w przypadku, gdy przepisy dotyczące rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych nakładają na płatnika i ubezpieczonego obowiązek opłacania składek z ich środków własnych.
- 2) Kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP) właściwy ze względu na siedzibę niewypłacalnego pracodawcy.
- 3) Wskazać właściwą przesłankę niewypłacalności pracodawcy, spośród określonych w art. 3 lub art. 6 ust. 1 pkt 3 lub art. 8 ustawy z dnia 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, zwanej dalej „ustawą”.
- 4) Obowiązuje zachowanie zgodności danych w kolumnach 1 i 2 zbiorczego wykazu z załącznikiem A - Wykaz niezaspokojonych roszczeń pracowniczych z okresów poprzedzających dzień niewypłacalności pracodawcy. Kolumny od 1 do 15 zbiorczego wykazu oraz kolumny od 1 do 26 załącznika A - wypełnia podmiot określony w pkt 1 objaśnień. Przed złożeniem zbiorczego wykazu podmiot zasięga informacji w Biurze Terenowym FGŚP o obowiązującej wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, o którym mowa w pkt 7 objaśnień.
- 5) Uwzględnia się osoby objęte definicją pracownika, o której mowa w art. 10 ustawy (z wyłączeniem osób nieobjętych definicją) i osoby, o których mowa w art. 11 ustawy. W kolumnie 4 załącznika A wskazać datę ustania stosunku pracy pracownika, którego roszczenia pracownicze nie zostały zaspokojone, jeżeli z tą datą wiąże się uprawnienie do otrzymania świadczenia z FGŚP.
- 6) Podać stosunek pracy, inną podstawę prawną świadczenia pracy, z tytułu której powstaje obowiązek ubezpieczenia społecznego.
- 7) Kolumny 5, 6, 7 wypełniać z uwzględnieniem art. 14 ust. 1 ustawy, stanowiącego, że łączna kwota świadczenia za okres jednego miesiąca nie może przekraczać przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, od dnia jego ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", ogłaszanego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.).
- 7a) Kolumnę 8 wypełniać z uwzględnieniem art. 14 ust. 2 ustawy, stanowiącego, że kwota świadczenia nie może przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 7 objaśnień.
- 8) Wypełnić z uwzględnieniem art. 14 ust. 3 ustawy, stanowiącego, że wypłata świadczenia nie może przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 7 objaśnień, lub jego wielokrotności, w przypadku gdy wymiar świadczenia stanowi wielokrotność wynagrodzenia stanowiącego podstawę do jego ustalenia.

- 9) Wypełnić z uwzględnieniem postanowień art. 12 ust. 5 ustawy, iż świadczenia z tytułu nie wypłaconych odpraw, a także odszkodowań, są zaspakajane ze środków FGŚP gdy rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym, niż 9 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.
- 10) Wpisać kwotę składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 3 ustawy, finansowanych ze środków pracodawcy, ustaloną zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.) odpowiednio od tych kwot świadczeń wykazanych w kolumnach 5-8 zbiorczego wykazu, które zgodnie z postanowieniami tej ustawy oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz.U. Nr 161, poz. 1106, z późn. zm.) stanowią podstawę wymiaru składek. Należy też uwzględnić obowiązującą pracodawcę stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zgodnej z ustawą z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz. 1673, z późn. zm.).
- 11) Kolumny 16, 17 i 18 zbiorczego wykazu wypełnia Kierownik Biura Terenowego FGŚP, po stwierdzeniu, że łączna kwota należnych świadczeń z FGŚP, wykazana w kolumnie 14 została ustalona zgodnie z postanowieniami ustawy, a kwota składek wykazana w kolumnie 15 nie budzi zastrzeżeń:
- w kolumnie 16 wpisać kwotę z kolumny 14,
 - w kolumnie 17 wpisać kwotę z kolumny 15,
- W kolumnie 18 wpisać sumę kwot z kolumn 16 i 17.
- 12) Kolumny od 19 do 26 wykazu wypełnia podmiot określony w pkt 1 objaśnień. Zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych oblicza się zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.), w tym po odliczeniu kwot składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe - wykazanych w kolumnach 22, 23 i 24 - finansowanych ze środków ubezpieczonego, ustalonych odpowiednio od kwot wykazanych w kolumnie 16. Kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, analogicznie jak zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne - z kwoty zatwierdzonej do wypłaty, wykazanej w kolumnie 16 pobiera i odprowadza do odpowiednich instytucji podmiot, na konto którego zostały przekazane środki z FGŚP. Przy ustalaniu składek, wykazywanych w kolumnach 22, 23 i 24, nalicza się je od kwot wykazanych w kol. 16 odpowiednio, tj. po uwzględnieniu:
- zasady określonej w art. 19 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.), iż składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od wnioskowanych do zaspokojenia ze środków FGŚP świadczeń, nalicza się tym pracownikom, którzy nie osiągnęli w bieżącym roku kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, w gospodarce narodowej za dany rok kalendarzowy,
 - postanowień ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz.U. Nr 161, poz. 1106, z późn. zm.), tj. od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek.

W kolumnie 19 należy wpisać kwotę zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, obliczoną odpowiednio od kwoty świadczeń wykazanej w kolumnie 16, po odliczeniu, zgodnie z postanowieniami art. 95 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135) wykazanej w kolumnie 17 - kwoty składki na ubezpieczenie zdrowotne. Odliczeniu od podatku podlega kwota nie przekraczająca 7,75 % stopy procentowej tej składki.

W kolumnie 21 wpisać kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, finansowanej przez ubezpieczonego - stanowiącą różnicę pomiędzy obowiązującą wysokością składki na ubezpieczenie zdrowotne, zgodnie z art. 79 i 242 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.), a składką odpowiadającą 7,75 % stopy procentowej.

- 13) W kolumnie 26 wpisać kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą z kolumny 16, a sumą kwot potrąceń z kolumn: 19, 20, 21, 22, 23, 24 i 25. Potrącenia wykazane w kolumnach od 19 do 25 pobiera i odprowadza do odpowiednich instytucji podmiot, na konto którego zostały przekazane środki z FGŚP.
- 14) Reprezentacja podmiotu składającego zgodna z zasadami obowiązującymi do zaciągania zobowiązań cywilnoprawnych.
- 15) Wynagrodzenia, określone w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a, b, c oraz e ustawy, oraz odprawy pieniężne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 3 lit. d ustawy, przysługujące na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844, z późn. zm.), a także ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w art. 12 ust. 2 pkt 3 lit. e ustawy i odszkodowania, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 3 lit. f ustawy, wykazuje się w załączniku A do zbiorczego wykazu w kwotach brutto, należnych, a nie wypłaconych pracownikom.

Wynagrodzenia, wykazywane w załączniku A w kolumnach 5 – 8, 10 – 13 i 15 – 18 obejmują:

w - wynagrodzenie za pracę,

wp - wynagrodzenie za czas nie zawinionego przez pracownika przestoju, o którym mowa w art. 81 § 2 Kodeksu pracy, wynagrodzenie za czas niewykonywania pracy (zwolnienia od pracy), o którym mowa w art. 81 § 1 Kodeksu pracy oraz wynagrodzenie za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy - przysługujące pracownikowi na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa pracy,

z - wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 92 Kodeksu pracy i w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

wu - wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego, przypadającego w okresie, o którym mowa w art. 12 ust. 3 ustawy.

Ekwiwalent za urlop, wykazywany w załączniku A, w kolumnie 20 obejmuje ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w art. 171 § 1 Kodeksu pracy, należny za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy.

Roszczenie wykazywane w załączniku A, w kolumnach 21 i 22 obejmuje odszkodowanie za skrócenie okresu wypowiedzenia, o którym mowa w art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy.

- 16) Uzupelnic o nazwe miesiaca, w przypadku gdy naleznosci obejmuja okres pelnego miesiaca kalendarzowego; w przeciwnym przypadku podac rowniez przedzial czasu w danym miesiacu kalendarzowym, ktory wykazywane naleznosci obejmuja. Wypelnic z uwzglednieniem postanowien art. 12 ust. 3 ustawy, iz wynagrodzenia, określone w art. 12 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a, b i c, sa zaspakajane ze srodkow FGSP za okres nie dluzszy niz 3 miesiace poprzedzajace dzien wystapienia niewypłacalności pracodawcy albo za okres nie dluzszy niz 3 miesiace poprzedzajace ustanie stosunku pracy, jezeli ustanie stosunku pracy przypada w czasie nie dluzszym niz 9 miesiacy poprzedzajacych dzien wystapienia niewypłacalności pracodawcy.

Załącznik A do zbiorczego wykazu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych
WYKAZ NIEZASPOKOJONYCH ROSZCZEŃ PRACOWNICZYCH Z OKRESÓW POPRZEDZAJĄCYCH DATĘ WYSTĄPIENIA NIETYTUŁOWOŚCI
PRACODAWCY

Lp. ⁴⁾	Imię i nazwisko uprawnionego, nr PESEL ^{4), 5)}	Adres zamieszkania uprawnionego	Data ustania stosunku pracy ⁵⁾	Wykaz należności brutto z następujących tytułów: ¹⁵⁾ (kwoty niezaspokojonych roszczeń pracowniczych w wysokości należnej, nie skorygowanej do poziomu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 14 ustawy)																	Łączna kwota należności ¹⁵⁾ (suma kwot z kolumn 9, 14, 19, 20 oraz od 21 do 22 i od 23 do 25)					
				I miesiąc ¹⁶⁾					II miesiąc ¹⁶⁾					III miesiąc ¹⁶⁾					ekwiwalent za urlop	odszkodowanie z art. 36 ¹ Kp		Odprawa pieniężna ⁹⁾				
				<u>w</u>	<u>wp</u>	<u>z</u>	<u>wu</u>	łącznie	<u>w</u>	<u>wp</u>	<u>z</u>	<u>wu</u>	łącznie	<u>w</u>	<u>wp</u>	<u>z</u>	<u>wu</u>	łącznie		I m-c		II m-c	III m-c			
				wynagrodzenie za pracę	wynagrodzenie za przestój oraz usprawiedliwioną nieobecność	wynagrodzenie za czas choroby	wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy		wynagrodzenie za pracę	wynagrodzenie za przestój oraz usprawiedliwioną nieobecność	wynagrodzenie za czas choroby	wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy		wynagrodzenie za pracę	wynagrodzenie za przestój oraz usprawiedliwioną nieobecność	wynagrodzenie za czas choroby	wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	
Suma strony																										
Z przeniesienia																										
Do przeniesienia-razem ^{*)}																										

^{*)} Niepotrzebne skreślić

.....
 (podpis, imienna pieczęć osoby uprawnionej do składania oświadczeń woli w imieniu podmiotu składającego ¹⁴⁾

Objaśnienia do wykazu uzupełniającego niezaspokojonych roszczeń pracowniczych w okresie po dniu niewypłacalności pracodawcy (wykazu uzupełniającego) :

- 1) Podmiotem składającym jest pracodawca, likwidator, syndyk lub inna osoba sprawująca zarząd majątkiem pracodawcy, której oznaczenie należy podać.
- 2) Kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP) właściwy ze względu na siedzibę niewypłacalnego pracodawcy.
- 3) Wskazać właściwą przesłankę niewypłacalności pracodawcy, spośród określonych w art. 3, art. 6 ust. 1 pkt 3 lub art. 8 ustawy z dnia 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, zwanej dalej „ustawą”.
- 4) Jeżeli w wykazie uzupełniającym zostaje ujęta - w związku z rozwiązaniem stosunku pracy po dniu wystąpienia niewypłacalności pracodawcy - osoba, która była uprzednio objęta zbiorczym wykazem (z tytułu wynagrodzeń za okres nie dłuższy niż trzy ostatnie miesiące poprzedzające dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy) należy w wykazie uzupełniającym stosować numer łamany: liczba porządkowa / pozycję wykazu zbiorczego.
- 5) Uwzględnić osoby objęte definicją pracownika, o której mowa w art. 10 ustawy (z wyłączeniem nieobjętych definicją) i osoby, o których mowa w art. 11 ustawy. W kolumnie 4 wskazać datę ustania stosunku pracy pracownika, którego roszczenia pracownicze nie zostały zaspokojone.
- 6) Stosunek pracy, inna podstawa prawna świadczenia pracy, z tytułu której powstaje obowiązek ubezpieczenia społecznego.
- 7) Kolumny 12, 13 i 14, 15 i 16 wypełniać z uwzględnieniem art. 14 ust. 3 ustawy, stanowiącego, że kwota świadczenia za okres jednego miesiąca nie może przekraczać przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, od dnia jego ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", ogłaszanego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.). W przypadku gdy wymiar świadczenia stanowi wielokrotność jednomiesięcznego wynagrodzenia, stanowiącego podstawę do jego ustalenia (odprawa dwu- lub trzymiesięczna; odszkodowanie dwumiesięczne), kwota świadczenia nie może przekroczyć odpowiedniej wielokrotności powyższego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału.
- 8) Wypełnić z uwzględnieniem art. 12 ust. 5 ustawy, stanowiącym, że świadczenia z tytułu nie wypłaconych odpraw i odszkodowań są zaspakajane ze środków FGŚP gdy rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło o okresie nie dłuższym, niż 4 miesiące następujące po dniu wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.
- 9) Kolumny od 1 do 17 wykazu uzupełniającego wypełnia podmiot określony w pkt 1 objaśnień. Przed złożeniem wykazu uzupełniającego podmiot zasięga informacji w Biurze Terenowym FGŚP o obowiązującej wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, o którym mowa w pkt 7 objaśnień.
- 10) Kolumnę 18 wykazu uzupełniającego wypełnia Kierownik Biura Terenowego FGŚP, po stwierdzeniu, że łączna kwota należnych świadczeń z FGŚP, wykazana w kolumnie 17 została ustalona zgodnie z postanowieniami ustawy.
- 11) Kolumny od 19 do 121 wykazu uzupełniającego wypełnia podmiot określony w pkt 1 objaśnień.
- 12) W kolumnie 21 wpisać kwotę stanowiącą różnicę między kwotą z kolumny 18 i kwotą stanowiącą sumę potrąceń z kolumn 19 i 20.
- 13) Reprezentacja podmiotu składającego zgodna z zasadami obowiązującymi do zaciągania zobowiązań cywilnoprawnych.

.....
Imię i nazwisko wnioskodawcy ¹⁾.....
miejsowość, data.....
Adres.....
Imię i nazwisko pracownika²⁾**Kierownik Biura Terenowego
Funduszu Gwarantowanych
Świadczeń Pracowniczych**.....
Nr PESEL pracownikaw³⁾**WNIOSEK INDYWIDUALNY****o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z tytułu
niezaspokojonych roszczeń pracowniczych**

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z Nr..., poz.), zwanej dalej „ustawą”, wnoszę o wypłacenie świadczeń pracowniczych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP) w wysokości:

..... zł; słownie:.....

(podać łączną kwotę)

- 1) Nazwa i adres pracodawcy
- 2) Data, od której zaprzestano wypłacania wynagrodzeń
- Podstawa prawna świadczenia pracy.....
- 3) Kwota niezaspokojonych roszczeń pracowniczych ⁴⁾ :
 - a) za I-szy miesiąc zł
w tym z tytułu wynagrodzenia za czas choroby zł
w okresie od.....do.....
za II-gi miesiąc zł
w tym z tytułu wynagrodzenia za czas choroby zł
w okresie od.....do.....
za III-ci miesiąc zł
w tym z tytułu wynagrodzenia za czas choroby zł
w okresie od.....do.....
 - b) z tytułu odprawy pieniężnej, o której mowa w art. 12 ust. 2 pkt 2 lit. d ustawy, przysługującej na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz.U. Nr 90, poz. 844, Nr 213, poz. 2081, Nr 223, poz. 2217, Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 551):
 - I-miesięcznej zł
 - II-miesięcznej zł
 - III-miesięcznej zł
 - c) z tytułu odszkodowania za skrócenie okresu wypowiedzenia, o którym mowa w art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy..... zł

- d) z tytułu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w art. 171 § 1 Kodeksu pracy, należnego za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy zł
- 4) Oświadczam, że pracownik nie należy/nie należał do kategorii osób, o których mowa w art. 10 ustawy, nieobjętych definicją pracownika (którymi są: małżonek pracodawcy, a także jego dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodzice, macocha i ojczym oraz osoba przysposabiająca, a także rodzeństwo, wnuki, dziadkowie, zięciowie i synowie, bratowe, szwagierki i szwagrowie oraz osoby wykonujące pracę zarobkową w gospodarstwie domowym).

.....
(podpis wnioskodawcy)

Objaśnienia:

- 1) osoby uprawnione, o których mowa w art. 11 ustawy,
- 2) pracownik lub były pracownik, z którym związane są niezaspokojone roszczenia pracownicze,
- 3) Kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych właściwy ze względu na siedzibę niewypłacalnego pracodawcy,
- 4) wypełniając pkt 3 - zarówno przy składaniu wniosku o wypłatę świadczeń za okresy poprzedzające, jak i następujące po dniu wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, należy uwzględnić przepisy:
 - art. 12 ust. 1 - 2 ustawy – w zakresie tytułów roszczeń pracowniczych, wnioskowanych do zaspokojenia ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
 - art. 12 ust. 3 - 6 ustawy - dotyczące okresów, za które Fundusz zaspokaja roszczenia.

Należy podawać kwoty główne (bez odsetek) niezaspokojonych roszczeń pracowniczych.

pod lit. a) podać w rozliczeniu miesięcznym:

- kwotę nie wypłaconych wynagrodzeń za pracę ze stosunku pracy lub za pracę zarobkową wykonywaną na innej podstawie niż stosunek pracy, jeżeli z tego tytułu istnieje obowiązek ubezpieczenia społecznego,
- kwotę wynagrodzenia za czas nie zawinionego przez pracownika przestoju, o którym mowa w art. 81 § 2 Kodeksu pracy, wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy (zwolnienia od pracy), o którym mowa w art. 81 § 1 Kodeksu pracy oraz wynagrodzenia za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy - przysługujące pracownikowi na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa pracy,
- kwotę nie wypłaconego wynagrodzenia za czas wykorzystanego urlopu wypoczynkowego,
- kwotę nie wypłaconego wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 92 Kodeksu pracy i w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.),
- kwotę zasiłku chorobowego finansowanego ze środków na wynagrodzenia, przysługującą pracownikowi – za okres sprzed 1 marca 1995 r. – na podstawie obowiązujących wówczas przepisów – *tylko w przypadku zasądzenia tego świadczenia od FGŚP lub w przypadku wniosku składanego na podstawie art. 43 ustawy,*

- kwotę świadczenia wyrównawczego, przysługującego pracownikowi - za okres sprzed 1 stycznia 2003 r. - na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z późn. zm.) – *tylko w przypadku zasądzenia tego świadczenia od FGŚP lub w przypadku wniosku składanego na podstawie art. 43 ustawy* .

Podać kwoty jeżeli roszczenia pracownicze są niezaspokojone:

- za okres 3 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, lub:

- za okres 3 miesięcy poprzedzających ustanie stosunku pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy przypada w czasie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy,

albo odpowiednio za okres 3 miesięcy poprzedzających rozwiązanie stosunku pracy, które nastąpiło w odpowiednim okresie przed albo po dniu niewypłacalności pracodawcy – zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 85, z późn. zm.) obowiązującymi w okresie, za który jest składany wniosek na podstawie art. 43 ustawy.

W pozycjach: „wynagrodzenie za czas choroby” należy podać kwoty wynagrodzeń nie stanowiących podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

pod lit. b) podać kwotę należnej odprawy pieniężnej (jednomiesięcznej, dwumiesięcznej lub trzymiesięcznej), jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności lub w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące następujące po tym dniu albo odpowiednio, które nastąpiło w odpowiednim okresie przed albo po dniu niewypłacalności pracodawcy – zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 85, z późn. zm.) obowiązującymi w okresie, za który jest składany wniosek na podstawie art. 43 ustawy.

pod lit. c) podać kwotę odszkodowania za skrócenie okresu wypowiedzenia, o którym mowa w art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności lub w okresie nie dłuższym niż 4 miesiące następujące po tym dniu albo odpowiednio, które nastąpiło w odpowiednim okresie przed albo po dniu niewypłacalności pracodawcy – zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 85, z późn. zm.) obowiązującymi w okresie, za który jest składany wniosek na podstawie art. 43 ustawy.

I. ⁵⁾ Kwoty świadczeń z FGŚP obliczone dla pkt 3 lit a i b wniosku, ustalone do wypłaty w wysokości skorygowanej, zgodnie z art. 14 ust. 1 -3 ustawy:

- a) I-szy miesiąc zł
w tym wynagrodzenie za czas choroby zł
w okresie od.....do.....
II-gi miesiąc zł
w tym wynagrodzenie za czas choroby..... zł
w okresie od..... do.....
III-ci miesiąc zł
w tym wynagrodzenie za czas choroby..... zł
w okresie od..... do.....
- b) odprawa pieniężna, o której mowa w pkt 3 lit. b wniosku:
I-miesięczna zł
II-miesięczna..... zł
III-miesięczna..... zł
- c) odszkodowanie za skrócenie okresu wypowiedzenia zł
- d) ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy zł

II. ⁵⁾ Łączna kwota wnioskowanych świadczeń (a + b + c + d) zł

III. ⁵⁾ Zatwierdzono do wypłaty z FGŚP:

łączna kwota świadczeń ustalona do wypłaty z FGŚP..... zł
(słownie złotych)

składki na ubezpieczenia społeczne, finansowane ze środków pracodawcy..... zł
(słownie złotych)

na łączną kwotę zł zł
(słownie złotych)

z tytułu niewypłacalności pracodawcy: ,
(nazwa i adres)

która wystąpiła w dniu: z przesłanki, o której mowa w art. ust. ustawy

.....
(główny księgowy)

.....
(data)

.....
(kierownik BT FGŚP)

IV. ⁵⁾ Potrącenia od zatwierdzonych do wypłaty świadczeń i składki na ubezpieczenia społeczne, finansowane ze środków pracodawcy:

- A) zaliczka na podatek dochodowy od osób fizycznych %
kwota stanowiąca podstawę naliczenia podatku.....zł
kwota naliczonego podatku.....zł
w tym:
- wynagrodzenie płatnika (0,3%) – kwota zł

- kwota do przekazania do Urzędu Skarbowegozł
Urząd Skarbowy w

B) składka na ubezpieczenie zdrowotne.....%:

a) kwota potrącana od podatku dochodowego (7.75 %) *) zł
b) kwota pobierana z dochodu ubezpieczonego **).....%, zł
c) kwota do przekazania do ZUS (a+b) – kwota zł

C) składki na ubezpieczenia społeczne:

kwota stanowiąca podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe:
- w przypadku, gdy kwota nie przekracza kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru zł
- w przypadku, gdy kwota przekracza kwotę ograniczenia rocznej podstawy wymiaru zł

kwota stanowiąca podstawę wymiaru składek na pozostałe ubezpieczenia społeczne:
..... zł

kwota do przekazania do ZUS..... zł
w tym:

1) ze środków pracownika – 18,71 %, w kwocie zł
a) składka emerytalna – 9,76%, w kwocie zł
b) składka rentowa – 6,5%, w kwocie zł
c) składka chorobowa – 2,45 %, w kwocie zł
2) ze środków pracodawcy – %, w kwocie zł
a) składka emerytalna – 9,76%, w kwocie zł
b) składka rentowa – 6,5%, w kwocie zł
c) składka wypadkowa – %***), w kwocie zł

V. Potrącenia z tytułu alimentów zł

VI. Kwota do wypłaty netto zł

VII. Data wypłaty i podpis uprawnionego

.....
(data)

.....
(czytelny podpis)

*) składka na ubezpieczenie zdrowotne finansowana przez ubezpieczonego odliczana od kwoty zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, zgodnie z postanowieniami art. 95 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 213,5 z późn. zm.)

**) składka na ubezpieczenie zdrowotne finansowana przez ubezpieczonego, stanowiąca różnicę pomiędzy składką w wysokości ustalonej zgodnie z przepisami art. 79 i 242 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, późn. zm.), a składką odpowiadającą 7,75 % stopy procentowej w wysokości wykazanej w pkt. IV B a)

***) obowiązująca płatnika stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, zgodnej z ustawą z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz. 1673, z późn. zm.)

-
- ⁵⁾ wypełnia Kierownik Biura Terenowego FGŚP, stosując przepisy art. 14 ustawy, a także przepisy dotyczące rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, (tj. uwzględnia składki na ubezpieczenia społeczne tych osób tylko w przypadku, gdy przepisy nakładają na płatnika i ubezpieczonego obowiązek opłacania składek z ich środków własnych) oraz przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.) – składki nalicza się odpowiednio od tych kwot świadczeń, które zgodnie z postanowieniami tej ustawy oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz.U. Nr 161, poz. 1106, z późn. zm.) stanowią podstawę wymiaru składek; w przypadku wypłaty kwot świadczeń osobom uprawnionym po śmierci pracownika – kwot tych nie uwzględnia się w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację delegacji zawartej w art. 22 projektu ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Projekt rozporządzenie określa wzory :

- zbiorczego wykazu niezaspokojonych roszczeń, określający osoby uprawnione oraz tytuły i wysokość roszczeń wnioskowanych do zaspokojenia ze środków FGŚP,
- wykazu uzupełniającego niezaspokojonych roszczeń pracowniczych w okresie po dniu niewypłacalności pracodawcy,
- wniosku indywidualnego o wypłatę świadczeń z FGŚP z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowniczych,

sporządzanych przez pracodawcę, syndyka, likwidatora lub inną osobę sprawującą zarząd majątkiem pracodawcy. Rozporządzenie określa także rodzaje dokumentów jakie powinny być dołączone do składanych wniosków.

Ponadto projekt rozporządzenie określa tryb składania wniosków oraz przekazywania środków finansowych i dokonywania wypłat świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Zgodnie z projektem rozporządzenia:

- 1) kierownik Biura Terenowego FGŚP, po sprawdzeniu otrzymanych wniosków, obowiązany jest przekazywać środki finansowe na rachunek bankowy uprawnionego podmiotu i jednocześnie przesyłać mu 2 egzemplarze zaakceptowanego wykazu,
- 2) podmiot składający wniosek, niezwłocznie po otrzymaniu środków finansowych i zaakceptowanego wykazu, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, obowiązany jest do wypłaty świadczeń osobom uprawnionym, na podstawie wykazu zaakceptowanego przez kierownika Biura Terenowego,
- 3) w terminie 30 dni od dnia otrzymania środków finansowych ww. podmiot obowiązany będzie do:
 - przekazania na rachunek bankowy, z którego je otrzymał, różnicę między kwotą otrzymanych środków finansowych a kwotą wypłaconą osobom uprawnionym,
 - zwrotu kierownikowi Biura Terenowego jednego egzemplarza wykazu zawierającego potwierdzenia otrzymania świadczeń przez osoby uprawnione,
 - przekazania do Biura Terenowego potwierdzeń odprowadzenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych, składek na ubezpieczenie zdrowotne i ubezpieczenia społeczne oraz potwierdzeń przekazania należności alimentacyjnych.

Wnioski indywidualne składane będą w formie pisemnej kierownikowi Biura Terenowego, właściwego ze względu na siedzibę niewypłacalnego pracodawcy w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.

W przypadku gdy kierownik Biura Terenowego stwierdzi, że w okresie między dniem złożenia wykazu lub wykazu uzupełniającego a dniem przekazania środków finansowych na rachunek bankowy wnioskodawcy nastąpiła zmiana wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, Kierownik Biura Terenowego obowiązany będzie do niezwłocznie powiadomienia podmiot składający o konieczności ponownego złożenia wykazu lub wykazu uzupełniającego, w którym uwzględniona zostanie aktualna wysokość tego wynagrodzenia.

Natomiast w przypadku wniosku indywidualnego, Kierownik Biura Terenowego zatwierdza do wypłaty świadczenia uwzględniając wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia obowiązującą w dniu wypłaty lub dokonania przelewu.

Obecnie wzory wniosków oraz tryb ich składania i dokonywania wypłat świadczeń z Funduszu określa rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 18 marca 2005 r. w sprawie wykazu i wniosków o wypłatę świadczeń z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (Dz. U. Nr 61, poz. 539), które utraci moc obowiązującą.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie.

Przewidziane w projekcie rozporządzenia regulacje będą mieć wpływ na pracodawców i osób, które uprawnione będą do korzystania z świadczeń wypłacanych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. Zakres konsultacji społecznych.

Projekt zostanie poddany uzgodnieniom międzyresortowym i konsultacjom w trybie ustaw o związkach zawodowych oraz o organizacjach pracodawców. Projekt przekazany zostanie do opinii następującym organizacjom: NSZZ Solidarność, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan oraz Związkowi Rzemiosła Polskiego. Projekt rozporządzenia zamieszczony zostanie także na stronie internetowej ministerstwa.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa.

Przewidziane w projekcie rozporządzenia propozycje nie spowodują skutków dla finansów publicznych oraz budżetu państwa, gdyż rozporządzenie określa jedynie wzory wniosków oraz tryb ich rozpatrywanie i wypłaty należnych świadczeń.

4. Wpływ na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na rynek pracy oraz konkurencyjność podmiotów gospodarczych. Nie będzie mieć także wpływu na politykę gospodarczą i regionalną państwa.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

z dnia

**w sprawie organizacji, szczegółowych zasad i zakresu działania Krajowego Biura i Biur
Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych**

Na podstawie art. 31 ust. 6 ustawy z dnia2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Krajowe Biuro Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwane dalej "Krajowym Biurem", i podległe mu Biura Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwane dalej "Biurami Terenowymi", tworzą struktury organizacyjne Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwanego dalej "Funduszem".

2. Właściwość miejscową, siedziby Biur Terenowych oraz obszary działania Biur Terenowych określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Do zakresu działania Krajowego Biura należy:

- 1) realizacja zadań wynikających z ustawy z dnia 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, zwanej dalej "ustawą";
- 2) nadzór nad funkcjonowaniem Biur Terenowych;
- 3) zarząd majątkiem Funduszu;
- 4) kontrola realizacji wypłat świadczeń ze środków Funduszu i ich zwrotu;
- 5) kontrola wydatków ponoszonych na obsługę i funkcjonowanie Funduszu;
- 6) planowanie, prowadzenie analiz, statystyk i sprawozdawczości związanych z działalnością Funduszu;
- 7) prowadzenie działalności informacyjnej, w tym prowadzonej na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej, a także wydawniczej dotyczącej funkcjonowania Funduszu;
- 8) realizacja zadań wynikających z odrębnych przepisów.

§ 3. 1. Krajowym Biurem kieruje Dyrektor przy pomocy zastępcy i głównego księgowego Funduszu, powoływanych i odwoływanych za zgodą dysponenta Funduszu.

2. W skład Krajowego Biura wchodzi następujące komórki organizacyjne:

- 1) Wydział planowania, sprawozdawczości i analiz;
- 2) Wydział prawno-organizacyjny;
- 3) Wydział kadrowy;
- 4) Wydział finansowy;
- 5) Wydział kontroli wewnętrznej;
- 6) Wydział obsługi technicznej i informacji;
- 7) Stanowisko do spraw współpracy z instytucjami gwarancyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

§ 4. 1. Do Dyrektora Krajowego Biura należy:

- 1) reprezentowanie Funduszu przed organami administracji publicznej, osobami fizycznymi, prawnymi i jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej;
- 2) gospodarowanie środkami Funduszu;
- 3) zarząd ruchomościami i nieruchomościami Funduszu;
- 4) zatwierdzanie projektów planów finansowych Biur Terenowych w zakresie przychodów, rozchodów i wydatków oraz wpłacanych świadczeń powiększających należności Funduszu,
- 5) ustalanie zadań oraz procedur finansowych Biur Terenowych;
- 6) realizacja zadań określonych w art. 19 ustawy.

2. Dyrektor Krajowego Biura może, za zgodą dysponenta Funduszu:

- 1) przejmować, zarządzać, przeznaczać na potrzeby Funduszu i sprzedawać, w imieniu i na rzecz Funduszu, nieruchomości i związane z nimi prawa w zamian za niespłacone w terminie wierzytelności Funduszu powstałe z tytułu wypłaconych świadczeń oraz ustanowionych zabezpieczeń;
- 2) dokonywać zakupu nieruchomości na rzecz Funduszu lub je sprzedawać;
- 3) określać warunki zwrotu wypłaconych świadczeń, a także odstępować w całości lub w części od dochodzenia zwrotu wypłaconych świadczeń i naliczonych, a niespłaconych odsetek od nieterminowych płatności, w przypadkach określonych w art. 23 ust. 3 ustawy oraz w odrębnych przepisach;
- 4) określać warunki zwrotu wypłaconych świadczeń, w przypadkach, o których mowa w art. 23 ust. 4 ustawy;
- 5) umarzać należności Funduszu w całości lub w części, w przypadkach o których mowa w art. 23 ust. 5 i 6.

3. Dyrektor Krajowego Biura może przekazać, w drodze upoważnienia, uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, pracownikom tego Biura lub kierownikom Biur Terenowych, określając jednocześnie zakres ich kompetencji.

4. Dyrektor Krajowego Biura może przekazać, w drodze upoważnienia, uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 6, pracownikom tego Biura, określając jednocześnie zakres ich kompetencji.

§ 5. Do zakresu działania Biur Terenowych należy:

- 1) prowadzenie postępowań w sprawach o przyznanie świadczeń z Funduszu,
- 2) przyjmowanie zwrotu świadczeń wypłaconych z Funduszu,
- 3) dochodzenie zwrotu wypłaconych świadczeń.

§ 6. 1. Biurem Terenowym kieruje Kierownik przy pomocy zastępcy i głównego księgowego, powoływanych i odwoływanych przez Kierownika, za zgodą Dyrektora Krajowego Biura.

2. W skład Biura Terenowego wchodzi następujące stanowiska pracy:

- 1) Stanowisko ds. merytorycznej obsługi Funduszu;
- 2) Stanowisko ds. księgowej i kasowej obsługi Funduszu;
- 3) Stanowisko ds. obsługi prawnej i windykacji;
- 4) Stanowisko ds. obsługi informatycznej;
- 5) Stanowisko ds. obsługi administracyjno-gospodarczej;
- 6) Stanowisko ds. obsługi kadrowo-płacowej pracowników biura.

§ 7. 1. Do Kierownika Biura Terenowego należy:

- 1) wykonywanie wszelkich czynności prawnych w zakresie wypłaty lub odmowy wypłaty świadczeń z Funduszu, o których mowa w art. 15 - 20 ustawy;
- 2) reprezentowanie Funduszu we wszystkich sprawach wynikających z przejścia na Fundusz roszczenia wobec pracodawcy lub masy upadłościowej o zwrot wypłaconych świadczeń, a w szczególności:
 - a) reprezentowanie Funduszu przed sądami oraz w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym,
 - b) reprezentowanie Funduszu przed organami samorządu terytorialnego, osobami fizycznymi, prawnymi i jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej;
 - c) dochodzenie i przyjmowanie zwrotu sum z tytułu wypłaconych świadczeń;
- 3) wnioskowanie do Dyrektora Krajowego Biura w sprawach, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 4 i 5 i ust. 2;
- 4) wykonywanie czynności prawnych związanych z zarządem nieruchomościami i ruchomościami stanowiącymi majątek Funduszu, w ramach upoważnień nadanych przez Dyrektora Krajowego Biura;
- 5) wydatkowanie środków na pokrycie kosztów obsługi Funduszu;
- 6) realizacja zadań określonych w art. 19 ustawy.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3-6, Kierownik Biura Terenowego może przekazać w drodze upoważnienia pracownikom tego Biura, określając zakres ich kompetencji.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zasad i zakresu działania Krajowego Biura i Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (Dz.U. Nr 24, poz. 249).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ

ZAŁĄCZNIK

WŁAŚCIWOŚĆ MIEJSCOWA I SIEDZIBY BIUR TERENOWYCH FUNDUSZU GWARANTOWANYCH ŚWIADCZEŃ PRACOWNICZYCH

- 1) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych we Wrocławiu - z siedzibą we Wrocławiu - obejmuje sprawy z terenu województwa dolnośląskiego,
- 2) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Bydgoszczy - z siedzibą w Bydgoszczy - obejmuje sprawy z terenu województwa kujawsko-pomorskiego,
- 3) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Lublinie - z siedzibą w Lublinie - obejmuje sprawy z terenu województwa lubelskiego,
- 4) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Zielonej Górze - z siedzibą w Zielonej Górze - obejmuje sprawy z terenu województwa lubuskiego,
- 5) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Łodzi - z siedzibą w Łodzi - obejmuje sprawy z terenu województwa łódzkiego,
- 6) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Krakowie - z siedzibą w Krakowie - obejmuje sprawy z terenu województwa małopolskiego,
- 7) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Warszawie - z siedzibą w Warszawie - obejmuje sprawy z terenu województwa mazowieckiego,
- 8) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Opolu - z siedzibą w Opolu - obejmuje sprawy z terenu województwa opolskiego,
- 9) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Rzeszowie - z siedzibą w Rzeszowie - obejmuje sprawy z terenu województwa podkarpackiego,
- 10) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Białymstoku - z siedzibą w Białymstoku - obejmuje sprawy z terenu województwa podlaskiego,
- 11) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Gdańsku - z siedzibą w Gdańsku - obejmuje sprawy z terenu województwa pomorskiego,
- 12) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Katowicach - z siedzibą w Sosnowcu - obejmuje sprawy z terenu województwa śląskiego,
- 13) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Kielcach - z siedzibą w Kielcach - obejmuje sprawy z terenu województwa świętokrzyskiego,
- 14) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Olsztynie - z siedzibą w Olsztynie - obejmuje sprawy z terenu województwa warmińsko-mazurskiego,
- 15) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Poznaniu - z siedzibą w Poznaniu - obejmuje sprawy z terenu województwa wielkopolskiego,
- 16) Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w Szczecinie - z siedzibą w Szczecinie - obejmuje sprawy z terenu województwa zachodniopomorskiego.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację delegacji zawartej w art. 31 ust. 6 projektu ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Projekt rozporządzenie przewiduje między innymi :

Krajowe Biuro Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z podległymi mu Terenowymi biurami Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, tworzyć będą struktury organizacyjne Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Właściwość miejscowa, 16 biur terenowych oraz obszary ich działania określone zostały w załącznik do projektu rozporządzenia.

Do podstawowych zadań Krajowego Biura FGSP należeć będzie :

- 1) realizacja zadań wynikających z ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy,
- 2) nadzór nad funkcjonowaniem biur terenowych,
- 3) zarządzanie majątkiem Funduszu,
- 4) kontrola realizacji wypłat świadczeń ze środków Funduszu i ich zwrotu,
- 5) kontrola wydatków ponoszonych na obsługę i funkcjonowanie Funduszu,
- 6) planowanie, prowadzenie analiz, statystyk i sprawozdawczości związanych z działalnością Funduszu,
- 7) prowadzenie działalności informacyjnej, w tym prowadzonej na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej, a także wydawniczej dotyczącej funkcjonowania Funduszu,
- 8) realizacja zadań wynikających z odrębnych przepisów.

Krajowym Biurem kierować będzie Dyrektor przy pomocy zastępcy i głównego księgowego Funduszu, powoływanych i odwoływanych za zgodą dysponenta Funduszu (ministra właściwego do spraw pracy).

Dyrektor Krajowego Biura FGSP, za zgodą dysponenta Funduszu, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów, uprawniony będzie:

- 1) przejmować, zarządzać, przeznaczać na potrzeby Funduszu i sprzedawać, w imieniu i na rzecz Funduszu, nieruchomości i związane z nimi prawa w zamian za niespłacone w terminie wierzytelności Funduszu powstałe z tytułu wypłaconych świadczeń oraz ustanowionych zabezpieczeń;
- 2) dokonywać zakupu nieruchomości na rzecz Funduszu lub je sprzedawać;
- 3) określać warunki zwrotu wypłaconych świadczeń, a także odstępować w całości lub w części od dochodzenia zwrotu wypłaconych świadczeń i naliczonych, a niespłaconych odsetek od nieterminowych płatności,
- 4) określać warunki zwrotu wypłaconych świadczeń,
- 5) umarzać należności Funduszu w całości lub w części, w przypadkach określonych w ustawie,

Dyrektor Krajowego Biura będzie mógł przekazać, w drodze upoważnienia, niektóre uprawnienia, pracownikom Biura, określając jednocześnie zakres ich kompetencji.

Do podstawowych zadań i zakresu działania Biur Terenowych FGŚP należeć będzie:

- 1) prowadzenie postępowań w sprawach o przyznanie świadczeń z Funduszu,
- 2) przyjmowanie zwrotu świadczeń wypłaconych z Funduszu,
- 3) dochodzenie zwrotu wypłaconych świadczeń.

Projekt rozporządzenie określa także strukturę organizacyjną Krajowego oraz Terenowych Biur FGŚP oraz szczegółowe zadania i uprawnienia Dyrektorów tych Biur.

Z dniem wejścia w życie ww. rozporządzenia utraci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie organizacji, szczegółowych zasad i zakresu działania Krajowego Biura i Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (Dz. U. Nr 24, poz. 249).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie.

Projektowane w projekcie rozporządzenia regulacje będą mieć wpływ na pracodawców i osoby, którzy będą uprawnieni do korzystania z usług i świadczeń wypłaconych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. Zakres konsultacji społecznych.

Projekt zostanie poddany uzgodnieniom międzyresortowym i konsultacjom w trybie ustaw o związkach zawodowych oraz o organizacjach pracodawców. Projekt przekazany zostanie do opinii następującym organizacjom: NSZZ Solidarność, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan oraz Związkowi Rzemiosła Polskiego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa.

Przewidziane w projekcie rozporządzenia propozycje nie spowodują skutków dla finansów publicznych oraz budżetu państwa, gdyż propozycje te nie przewidują w stosunku do stanu obecnego tworzenia dodatkowych struktur. Ponadto zarówno Biuro Krajowe jak też Biura Terenowe nie są finansowane ze środków budżetu państwa. Natomiast propozycje zawarte w projekcie rozporządzenia powinny zapewnić właściwą realizację zadań i gospodarkę środkami Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

4. Wpływ na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenie nie ma wpływu na rynek pracy oraz konkurencyjność podmiotów gospodarczych. Nie będzie mieć także wpływu na politykę gospodarczą i regionalną państwa.

Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej